

SIGNS OF THE TIMES

ОЗНАКИ ЧАСУ/ ЗНАМЕНІЯ ВРЕМЕНИ

№ 3 (100) 2017

ЮВІЛЕЙНИЙ ВИПУСК

Історія журналу «Ознаки часу» _____ с. 4

Біблія – джерело успіху та натхнення _____ с. 6

Другий прихід Христа: мета та близькість події _____ с. 42

Вплив Реформації на сучасні суспільні процеси _____ с. 56

СЛОВО РЕДАКТОРА

ЮВІЛЕЙНИЙ НОМЕР ЖУРНАЛУ «ОЗНАКИ ЧАСУ»

ДОРОГІ ЧИТАЧІ!

Журнал «Ознаки часу» має багату історію існування як всесвітнє видання. На сторінках 100-го номеру нашого журналу в Україні ви зможете ознайомитися з цією історією, прочитати статті на духовну тематику, які були надруковані в *Signs of the Times* («Ознаках часу») в 1874-1950 рр.

До вашої уваги пропонуємо також статті сучасних авторів, написані в науково-популярному стилі. Кандидати й доктори наук, фахівці у сфері богослов'я та християнські автори пропонують вам поміркувати разом із ними на такі теми: «Що таке віра?», «Вплив Реформації на теорію та практику сучасної освіти», «Чи можливо бути щасливим?», «Вплив Реформації на сучасні суспільні процеси», «Ознаки доленосної події» та інші.

У цьому номері ви матимете змогу ознайомитися зі статтями засновника всесвітнього видання *Signs of the Times* («Ознаки часу»), першого та нинішнього відповідальних редакторів журналу «Ознаки часу» в Україні. У цих статтях мова буде йти про Другий прихід Христа, Боже Слово як джерело успіху та натхнення, а також про Господа, Який є нашим покровом.

- 2 Слово редактора
- 4 Історія журналу «Ознаки часу»
- 6 Біблія – джерело успіху та натхнення
Біблія – Боже Слово. Вона – наш найкращий порадник. Молитва й Святе Письмо не лише єднають нас із Богом, а й керують нашим вибором і життєвими справами.
- 10 Что такое вера?
- 12 Вплив Реформації на теорію та практику сучасної освіти
- 16 Отзывчивое сердце девочки
- 17 Не проходите мимо людей!
- 18 Возможно ли быть счастливым?
На протязі всій історії філософи, письменники, психологи і богослови пытались дати определение щастям.
- 24 Принципи виховання дітей
- 26 Преимущества физических упражнений
- 28 Зростання в Христі
- 34 Библейская археология Иерихона
- 36 Чи достатньо бути щирим?
- 38 Найвеличніші слова в історії людства
Думку про те, що Ісусові належать найвеличніші слова в історії людства, поділяє багато вчених.
- 42 Другий прихід Христа: мета та близькість події
- 46 Десять Заповідей
- 50 Господь – мой покров!
- 54 Благословення послуху
- 56 Вплив Реформації на сучасні суспільні процеси
Середньовічний соціум був вельми структурованим із замкненими соціальними прошарками. Фактично спадковими були всі складові соціального статусу, зокрема й заняття – фак.
- 58 Признаки судьбоносного события
Дійствительно ли наступит конец света? В каком году и в каком месяце придет Христос? Какие признаки свидетельствуют о близости конца?

**Відповідальний за випуск
директор видавництва**
Василь Джулай

Головний редактор
Лариса Качмар

Відповідальний редактор
Марина Становкіна

Редакційна колегія:
С. В. Носов
В. С. Велечук
Г. М. Безкровний

Богословська експертиза:
Ігор Корещук

Коректура:
Людмила Шаповал
Ганна Борисовська

Дизайн та верстка:
Юлія Сміль

Фотографії:
ru.depositphotos.com

Відповідальна за друк:
Тамара Грицюк

lifesource.com.ua

Реєстраційне свідоцтво
№ 51 KB від 10 вересня 1993 р.
Формат 60х84 1/8.
Папір крейдований.
Офсетний друк.
Ум. друк. арк. 5.
Наклад 2100 прим.

Адреса редакції:
04107, м. Київ,
вул. Лук'янівська, 9/10-а
Телефон: 467-50-68

© 2017, журнал
«Ознаки часу»

Редакція залишає за собою право друкувати матеріали в дискусійному порядку, не поділяючи поглядів автора, а також право редагувати і скорочувати тексти. Рукописи не рецензуються і не повертаються. Оголошення, реклама та листи дописувачів друкуються мовою оригіналу. Листування ведеться лише на сторінках газети. Відповідальність за зміст статей несе автор.

ІСТОРІЯ ЖУРНАЛУ «ОЗНАКИ ЧАСУ»

4 червня 1874 року в місті Окленд, штат Каліфорнія, вийшов друком перший номер газети під назвою *Signs of the Times* («Ознаки часу»). Цей момент і став початком історії існування християнського всесвітньо відомого періодичного видання «Ознаки часу», або «Знаменія времени». Сьогодні воно видається як щоквартальний журнал.

Першим редактором щотижневої газети *Signs of the Times* був Джеймс Уайт (фото Уайта взяте с photo.egwwritings.org).

Призначенням видання, за словами Уайта, було не лише розкрити пророцтва та ознаки останнього часу, а й запропонувати роздуми на сімейну, релігійну й загальну тематику для всіх членів сім'ї. У першому номері щотижневої газети ми бачимо статті із заголовками: «Істинна картина», «Міленіум», «Фундаментальні принципи» та інші. Особливе місце в газеті *Signs of the Times*, яка пізніше трансформувалася в журнал, було виокремлене для дітей і молоді. Тут і цікаві повчальні історії, і духовні роздуми, написані зрозумілою та цікавою мовою. Також є сторінка, присвячена принципам здорового способу життя. Майже така сама структура та наповнення збереглися в журналі й до цього часу.

М. А. Жукалюк

Колектив видавництва «Джерело життя» 2002 рік

В Україні перший номер журналу «Ознаки часу» вийшов друком 1993 року. Його першим відповідальним редактором і засновником був Микола Арсентійович Жукалюк. З його звернення до читачів починається історія цього періодичного видання в нашій країні:

«Дорогі читачі! Любі брат або сестра! Щиро вітаємо тебе і нас усіх без перебільшення зі знаменною подією в християнському житті...

З милості Господньої маємо перший випуск виданого поліграфічним способом вітчизняного адвентистського журналу, примірник якого – перед нами!...»

Сьогодні ви тримаєте в руках ювілейний 100-й номер журналу «Ознаки часу» в Україні. З Божою допомогою ми дійшли до цієї сторінки історії! Змінювалися часи, відповідальні редактори, автори, проте мета залишилася незмінною – проголошення істини й ознак останнього часу перед поверненням нашого Господа Ісуса Христа. Ми намагаємося добирати глибокий, аргументований та пізнавальний матеріал, корисний як для духовного, так і для фізичного розвитку. Нехай наш великий Господь поблагословить вас, дорогі читачі, у пізнанні Його дивовижного характеру!

Перший номер журналу «Ознаки часу» в Україні

Фото кількох номерів журналу різних років

БІБЛІЯ – ДЖЕРЕЛО УСПІХУ ТА НАТХНЕННЯ

Біблія – Боже Слово. Вона – наш найкращий радник. Молитва й Святе Письмо не лише єднають нас із Богом, а й керують нашим вибором і життєвими справами.

Життя кожного з нас є складним і непередбачуваним. Як же часто ми потребуємо поради, яку може дати лише Бог, Котрий знає минуле й майбутнє! Яким щасливим було б людство, якби Біблія стала світильником на його життєвому шляху!

ЗНАЧЕННЯ БІБЛІЇ В ЖИТТІ ЛЮДИНИ

Людина повинна дбати не лише про звичайний, фізичний хліб. Ісус сказав: *«Написано: Не самим хлібом житиме людина, але кожним словом, що виходить з Божих уст»* (Матв. 4:4). Нам слід щодня житися Божим Словом – Хлібом життя. Яке ж значення має Біблія в нашому житті?

1 Боже Слово є світильником у духовному житті. У книзі

Псалмів ми читаємо: *«Для моєї ноги Твоє слово – світильник, то світло для стежки моєї»* (Псал. 119:105).

2

Для всіх, хто бажає досягнути щастя у своєму житті, у Біблії записана обітниця: *«Нехай книга цього Закону не відійде від твоїх уст, але будеш роздумувати про неї вдень та вночі, щоб додержувати чинити все, що написано в ній, бо тоді зробиш щасливими дороги свої, і тоді буде щастити тобі»* (І. Нав. 1:8).

3

Біблія – це найкращий посібник для здобуття мудрості. У 2 Тим. 3:15

читаємо: *«І ти змолodu знаєш Святе Писання, що може тебе зробити мудрим для спасіння через віру в Ісуса Христа»*. У Біблії міститься основа

справжньої науки. «Правильно сприйняті як відкриття науки, так і життєві досвіди узгоджуються зі свідченням Святого Письма про постійну діяльність Бога в природі» (Е. Уайт. Виховання та освіта, с. 127). «Усяка правдива наука є нічим іншим, як тлумаченням Божого Слова в матеріальному світі. Наукові дослідження та відкриття – це лише нові й нові докази Божої мудрості та сили» (Е. Уайт. Патріархи і пророки, с. 583).

4 **Боже Слово – це духовна зброя для перемоги над лукавим і злом.** *«Написав вам, юнаки, бо ви сильні, і Боже Слово перебуває у вас, і ви перемогли лукавого»* (1 Івана 2:14).

ЯКИМ МАЄ БУТИ НАШЕ СТАВЛЕННЯ ДО БІБЛІЇ?

У житті апостола Павла Святе Письмо займало провідне місце:

«Пильнуй себе і навчання; тримайся цього, бо, роблячи так, і себе спасеш, і тих, що тебе слухають»

(1 Тим. 4:16).

«Візьміть шолом спасіння і духовний меч, яким є Боже Слово» (Ефес. 6:17).

Біблія – це особлива Книга, яка розповідає нам про Бога, про те, Яким Він є насправді. Боже Слово потрібно читати з молитвою та вірою. *«Адже ми, як і вони, одержали Добру Звістку; але слово, яке слухали, не*

принесло їм користі, бо не слухали з вірою» (Євр. 4:2).

У жодному разі ми не повинні вважати її звичайною книгою. «Справжня вища освіта здобувається завдяки дослідженню Божого Слова та послуху його повелінням. Але коли Боже Слово відкладається в бік заради книг, що не провадять до Бога і Небесного Царства, тоді одержана освіта є просто спотворенням цього поняття» (Е. Уайт. Наочні уроки Христа, с. 107).

Якщо людина нехтує справжньою вищою освітою, яка здобувається через вивчення Небесного посібника, вона сама себе обманює. Пророк Осія проголошує: *«Погиє народ Мій за те, що не має знання: тому, що знання ти відкинув, відкину й тебе, щоб не був ти для Мене священиком. А тому, що забув ти Закон свого Бога, забуду синів твоїх і Я!»* (Осії 4:6).

«Студент може пройти повний обсяг програми сучасної школи і коледжу. Він може віддати всі свої сили для одержання знань. Однак якщо він не знає Бога, якщо не підпорядковується законам, які керують його єством, то руйнуватиме це єство. Через погані звички втрачає здатність до правильної самооцінки та самоконтролю. Він не може правильно розмірковувати про життєві питання, які безпосередньо стосуються його. Він нерозважливо ставиться до власного тіла й розуму. Погані звички призводять до руйнування особистості. Він не може бути щасливим, бо знехтував можливостями розвивати чисті, здорові принципи життя, і врешті опинився у владі звичок, які порушують його душевний спокій. Роки наполегливого навчання втрачені, ►

У ФОКУСІ

оскільки студент знівечив самого себе. Він зловживав своїми фізичними й розумовими силами, і храм його тіла зруйнований. Він не придатний ані для теперішнього, ані для прийдешнього життя. За допомогою знань він розраховував придбати скарб, однак, відкладаючи в бік Біблію, пожертвував найдорожчим скарбом» (Е. Уайт. Наочні уроки Христа, с. 108, 109).

Народжена згори душа знаходить у Божому Слові найдорогоцінніше й найжаданіше для свого розуму та серця. *«Господній Закон досконалий, – він зміцнює душу. Свідчення Господа певне, – воно недосвідченого умудряє. Справедливі Господні накази, бо серце вони звеселяють. Заповідь Господа чиста, – вона очі просвітлює. Страх Господа чистий, – він навіки стоїть. Присуди Господа – правда, вони справедливі всі разом, дорожчі вони понад золото і понад безліч щирого золота, і солодші за мед і за сік цільниковий, – і раб Твій у них бережкий, а в дотриманні їх – нагорода велика»* (Псал. 19:8-12).

НАЙВАЖЛИВІША КНИГА

Шотландський письменник Вальтер Скотт, котрий написав багато книг, перед смертю сказав своєму слугі: «Прочитайте мені щось із Книги».

Слуга зосередив усю свою увагу на численних творах у бібліотеці свого пана і, трохи замислившись, запитав: «А з якої книги вам прочитати?»

Великий письменник відповів: «Хіба ще потрібно питати? Існує лише одна Книга – Біблія!»

Спаситель світу, Христос, радив вивчати цю Книгу з двох причин. У книзі Івана 5:39 читаємо: *«Дослідіть Писання!»*

Бо ви думаєте через них мати вічне життя, – а вони свідчать про Мене». Кожен, хто бажає дізнатися про Ісуса й мати життя вічне, повинен досліджувати Боже Слово.

«Господній Закон досконалий, – він зміцнює душу. Свідчення Господа певне, – воно недосвідченого умудряє. Справедливі Господні накази, бо серце вони звеселяють. Заповідь Господа чиста, – вона очі просвітлює»

(Псал. 19:8, 9).

ВПЛИВ БІБЛІЇ НА ЖИТТЯ ЛЮДИНИ

Біблія – це єдина Книга, яка благотворно впливає на виховання й ушляхетнення характеру та розуму людини. Підтвердження цьому знаходимо в Другому посланні до Тимофія: *«Усе Писання богонатхненне й корисне для навчання, для докору, для виправлення, для виховання в праведності, щоб Божа людина була досконала, на всяке добрі діло готова»* (2 Тим. 3:16, 17).

Відома християнська письменниця також говорить про вплив Біблії на життя людини: «Якщо людина серйозно розмірковує над Божим Словом і впроваджує у власне життя його святі вимоги, це ушляхетнює її. Принципи Божого Закону будуть явлені в правед-

них, милосердних учинках. Людина буде чистою від підкупу та всього зіпсованого й оманливого. Діла її будуть сповнені любові й милосердя. Очі, спрямовані до шляхетної мети, залишаться чистими та правдивими. Вираз обличчя та погляд очей свідчитимуть про шляхетний характер того, хто любить і шанує Боже Слово» (Е. Уайт. Христос – надія світу, с. 581).

Досліджувати Боже Слово важливо всім, особливо молоді, оскільки в їхньому житті багато спокус. Дослухаючись до порад Біблії, вони зможуть уберегти себе від падіння. *«Чим додержить юнак у чистоті свою стежку? – Як держатиметься Твоїх слів! Цілим серцем своїм я шукаю Тебе, – не дай же мені заблудитися від Твоїх заповідей!»* (Псал. 119:9, 10).

Христос хоче освятити нас для служіння Йому. *«Освятити їх істиною Своєю! Твоє Слово – то істина»* (Івана 17:17). Освячення істиною – це постійна боротьба зі своїми гріховними нахилами й остаточна перемога над ними силою Христа.

«Бо Слово Боже живе й діяльне, гостріше від усякого двосічного меча: воно проникає аж до поділу душі й духа, суглобів і мозку кісток, судить думки й наміри серця» (Євр. 4:12).

Чудовий приклад людини, яка бажала бути освяченою істиною, – це Марія Магдалина. Коли Ісус гостював у домі Марти та Марії, Марта «клопоталася різним приготуванням». Що ж робила тим часом її сестра? *«Мала вона сестру, що звалася Марією, яка, сівши біля ніг Господа, слухала Його слова»* (Луки 10:39). Понад усе Марія хотіла слухати слова Ісуса. Сьогодні ми також можемо почути, що Він промовляє до нашого серця. Для цього потрібно досліджувати Боже Слово.

НАГОРОДА ТИМ, КОТРІ ЛЮБЛЯТЬ БІБЛІЮ

Яка ж нагорода очікує людей, які постійно досліджують Святе Письмо та дотримуються його порад? *«І раб Твій у них бережкий, а в дотриманні їх – нагорода велика»* (Псал. 19:12). *«Бо ти зберіг слово Мого терпіння, і Я тебе збережу від години випробування, що має прийти на Всесвіт, аби випробувати мешканців Землі»* (Об'явл. 3:10). Бог оберігатиме нас від спокус і дасть сил у випробуваннях, якщо ми довірятимемо Його словам і прислухатимемося до Нього!

**Нехай же Біблія буде нашим
порадником і керівником
до кінця наших днів!**

Оч. Микола Жукалюк,
перший відповідальний редактор
журналу «Ознаки часу» в Україні

ЧТО ТАКОЕ ВЕРА?

Бог дал четкое определение веры в Библии: «Вера же есть осуществление ожидаемого и уверенность в невидимом». Далее читаем иллюстрацию: «Верою познаем, что веки устроены словом Божиим, так что из невидимого произошло видимое» (Евр. 11: 1, 3). Каким образом был создан мир? Словом Божиим. Разумом невозможно объяснить происхождение вещей, но с помощью веры мы понимаем истину о Божьей творческой силе в Его мире.

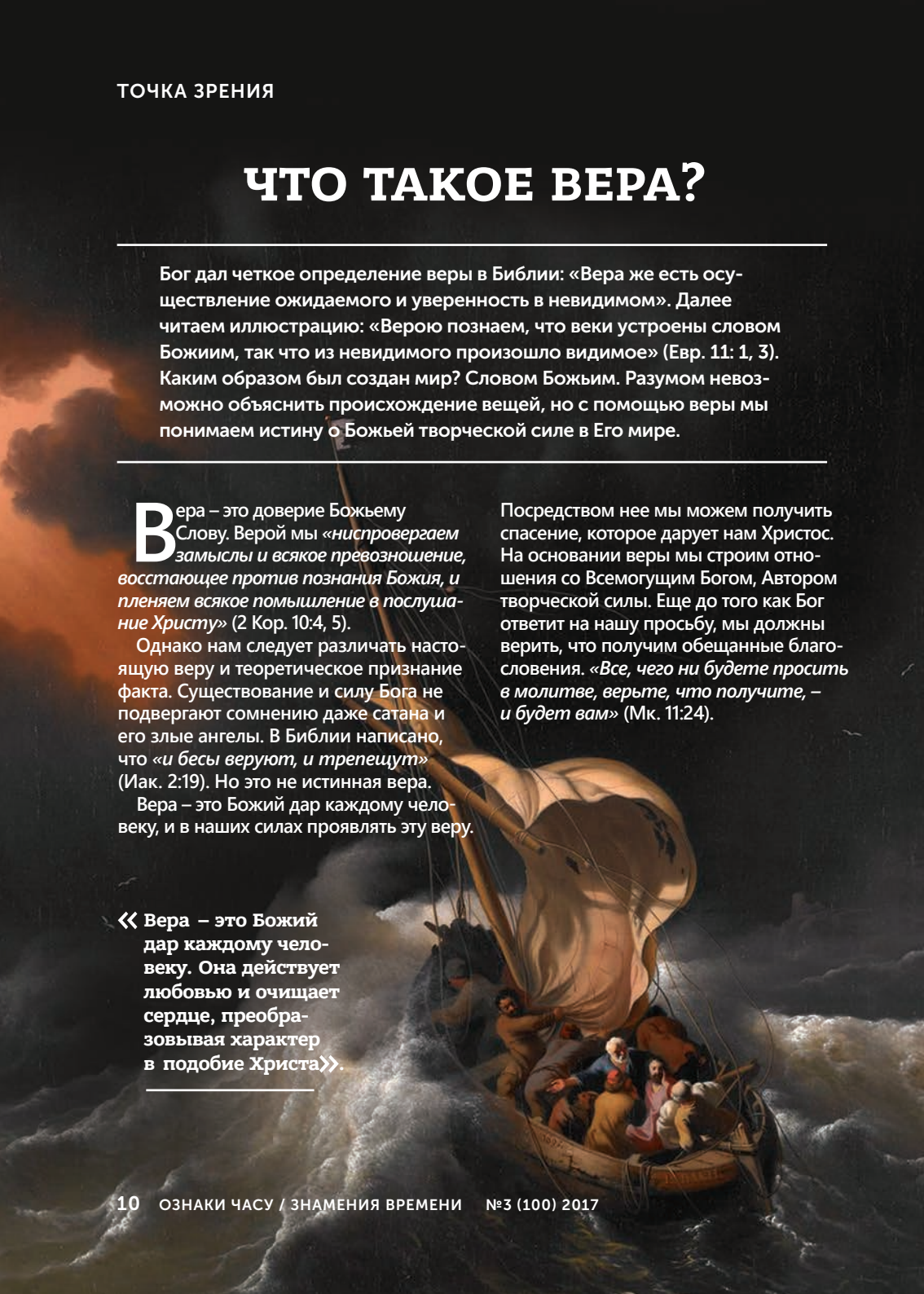
Вера – это доверие Божьему Слову. Верой мы *«ниспровергаем замыслы и всякое превозношение, восстающее против познания Божия, и пленяем всякое помышление в послушание Христу»* (2 Кор. 10:4, 5).

Однако нам следует различать настоящую веру и теоретическое признание факта. Существование и силу Бога не подвергают сомнению даже сатана и его злые ангелы. В Библии написано, что *«и бесы веруют, и трепещут»* (Иак. 2:19). Но это не истинная вера.

Вера – это Божий дар каждому человеку, и в наших силах проявлять эту веру.

Посредством нее мы можем получить спасение, которое дарует нам Христос. На основании веры мы строим отношения со Всемогущим Богом, Автором творческой силы. Еще до того как Бог ответит на нашу просьбу, мы должны верить, что получим обещанные благословения. *«Все, чего ни будете просить в молитве, верьте, что получите, – и будет вам»* (Мк. 11:24).

«Вера – это Божий дар каждому человеку. Она действует любовью и очищает сердце, преобразовывая характер в подобие Христа».

Вера живет в простом послушном сердце. Она не может пребывать в сердце гордом, восхваляющем собственные дела. Человек, который близок ко Христу, следует за Ним в смирении, имея твердую веру. Смирение – это почва для возрастания веры.

Вера – это активный принцип. Она действует любовью и очищает сердце, преобразовывая характер в подобие Христа. Благодаря ей мы становимся воинами в армии Бога. Посредством веры мы можем ухватиться за Божьи обетования: *«Если пребудете во Мне и слова Мои в вас пребудут, то, чего ни пожелаете, просите, и будет вам»* (Ин. 15:7). *«И, чего ни попросим, получим от Него, потому что соблюдаем заповеди Его и делаем благоугодное пред Ним»* (1 Ин. 3:22).

Многое возможно для тех, кто имеет веру во Христа. Вера оживляет и приносит мир страждущей душе. Она умиряет бурю на море, заграждает пасти голодным львам, открывает двери тюрьмы и погашает яростный огонь. По слову Бога израильтяне вошли в Чермное море – и воды его расступились. В ответ на веру Иисуса Навина течение Иордана, вышедшего из берегов, остановилось, пока израильтяне не перешли на другую сторону. И когда он должен был встретиться с царями Амореями, то Господь сказал ему: *«Не бойся их, ибо Я предал их в руки твои: никто из них не устоит пред лицом твоим»* (Ис. Нав. 10:8). Иисус Навин поверил Господу и не потерпел поражения. Заметив, что дня будет недостаточно для полной победы, он сказал: *«Стой, солнце, над Гаваоном, и луна, над долиною Аяалонскою! И остановилось солнце, и луна стояла»* (стихи 12, 13). Бог проявил Свою

силу через этих людей благодаря их постоянной вере в Его всемогущество и намерения во благо.

Мы часто упускаем из виду это полное доверие. Человек ожидает великих чудес, и если они не происходят, то он склонен считать, что не имеет веры. Многие полагают, что у них есть вера, только когда ощущают в большей мере присутствие Святого Духа. В результате такого понимания мы путаем веру с благословениями, которые получаем через эту веру. Потому что вера не есть радость, она только может принести радость, мир и покой. Когда мы нуждаемся в Духе, это и есть время, когда нам следует проявить веру. Когда густые тучи мрака сгущаются в нашем сознании, позвольте живой вере разогнать их, дав место сиянию Солнца праведности – Христа.

Секрет силы веры заключается в послушании Божьим требованиям. Тайная молитва и размышления над Божьим Словом и характером Христа готовят сердце к проявлению веры. Подобно тому как лоза питает свои ветви, так и Христос является живительным Источником для христиан. Чтобы проявлять веру, мы должны постоянно черпать силу у Живой Лозы. Отделившись от Христа, мы не имеем силы. Не сосредоточивайте взгляд на своих недостатках, но размышляйте о силе Христа, Его любви, Его заслугах и словах. Благодаря этому сатана не сможет отнять у нас щит веры!

38 Стивен Хаскелл
Статья была напечатана
в *Signs of the Times* 1899 г.
Фото взято с
photo.egwwritings.org

ВПЛИВ РЕФОРМАЦІЇ НА ТЕОРІЮ ТА ПРАКТИКУ СУЧАСНОЇ ОСВІТИ

Реформація вплинула не тільки на політичне, економічне, юридичне й мистецьке життя Європи. Вона також безпосередньо змінила зміст, цілі, форми й методи навчання та виховання.

Сьогодні, через півтисячоліття, ми можемо впевнено аналізувати новаторські ідеї Лютера у світовій педагогіці:

1 Відкриття нових підходів до навчання та виховання, які ґрунтувалися на лютерівському розумінні покликання (Berufung) людини: кожна людська доля унікальна й індивідуальна, і лише навчання зможе допомогти розпізнати й розвинути здібності дитини.

2 Ґрунтуючись на власних спостереженнях, Лютер вважав, що кожен вік має свої особливі риси, свій метод навчання, що включає розуміння потреб, терпеливість і уважність.

3 Великим досягненням лютерівської педагогіки було принципове визнання права всіх людей на освіту незалежно від їхніх статків. Реформатор закликав до утопічної на той час ідеї загально-доступної, позастанової, безплатної освіти для дітей обох статей. Ці думки щодо загальної освіти далі були представлені й у «Великій дидактиці» Яна Амоса Коменського.

4 Загальний характер початкової освіти вимагав чимало коштів, чіткого керівництва та приміщень. Лютер закликав владу відкривати безплатні школи, зокрема для бідних і незаможних, у будівлях колишніх монастирів і утримувати їх на ті кошти, які раніше виділялися церкві.

5 Реформація використала технічний прогрес (книгодрукування), у християнських школах вперше з'явилися підручники в сучасному значенні цього слова.

6 Приділялася увага індивідуальному навчанню учнів. Реформація сприяла зростанню грамотності й освіченості, оскільки реформатори закликали, щоб у кожній сім'ї читали Біблію, адже спільне читання та спів – запорука душевного та духовного єднання членів родини. Принцип загального священства передбачав письменність віруючих, зокрема й жінок.

На початку XVI ст. європейці не мали справжньої свободи думки. Грамотність була на низькому рівні, і тільки багаті дворяни та ченці в монастирях могли отримати базову освіту, яка дозволяла їм читати, писати та розуміти основи таких культур, як грецька та римська. Для тих, хто міг собі дозволити університетські студії, лекції обмежувалися природною теологією на основі грецьких праць, написаних 12 і більше століть тому.

В академічному світі не було реформування від часів Аристотеля, Платона, Піфагора і Птолемея. Малоімовірно, що

Лютер сам розраховував на такі серйозні зміни, зокрема й в освіті. Науковці різних галузей доводять, що якісна освіта є важливим механізмом економічного зростання країни. Класичні праці Роберта Барро (1991) ➤

НАУКОВІ ДОСЛІДЖЕННЯ

та Грегa Менк'ю (1992) свідчать, що існує статистично значуща позитивна взаємозалежність між рівнем освіти й економічним зростанням [Ханушек та Вусман, 2010]. Незважаючи на складність завдання, економісти також змогли довести, що освіта має причинно-наслідковий вплив на економічний розвиток. У своїх дослідженнях вони використовували теоретичне моделювання та різні економетричні методи й дійшли висновку, що освіта веде до економічного зростання. Важливим є і той факт, що саме якість освіти, виміряна не кількістю років навчання, а тестуванням з математики та природничих наук, впливає на показники економічного зростання [Ханушек та Кімко, 2000]. Тому країни можуть суттєво покращити своє економічне становище, саме надавши можливість своїм громадянам отримати високоякісну освіту.

Отже, освіта була важливим механізмом, через який протестантська Реформація сприяла успіху Західної Європи.

Чому освіта була такою важливою для протестантів? Мартін Лютер хотів, щоб люди самостійно читали Біблію. Другою з п'яти основних тез протестантської Реформації була *Sola Scriptura* (з лат. «тільки

Писання») – учення про те, що Біблія є найвищим авторитетом у всіх питаннях доктрин і віри. Для того щоб народ міг читати Біблію, необхідно було підвищити рівень його грамотності. Як свідчать історія та статистика, протестантам це справді вдалося. Використовуючи дані перепису 1871 року в Пруссії, Беккер та Вусман (2009) довели, що протестантські графства мали значно вищий рівень грамотності, ніж католицькі.

На основі реальних емпіричних даних вони дослідили й зробили висновок, що саме **Реформація привела до цієї різниці в показниках грамотності**. У протестантських містах спостерігалися не лише вищий рівень грамотності, але й менша різниця між рівнями освіти між чоловіками та жінками. На підтвердження цього статистика свідчить, що в Пруссії 1871 року серед чоловіків 93,4 % протестантів були грамотними, а серед католиків – 84,8 %. Серед жінок рівень грамотності тримався на рівні 88,8 % у протестантів, 78,5 % – у католиків.

Лютер переклав Біблію німецькою мовою, щоб кожен – чоловік чи жінка, багатий

чи бідний – міг її прочитати. Сьогодні Німеччина посідає 17-те місце за чисельністю населення країни, проте має друге місце після Америки за кількістю книгарень.

Реформація вплинула не тільки на рівень грамотності, але й на рівень загальної освіти. Бопарт зі співавторами (2013) проаналізували дані педагогічних іспитів у Швейцарії в XIX ст. Стандартизовані тести, які включали читання, письмо, математику й історію, були обов'язковими для всіх військовозобов'язаних чоловіків Швейцарії. Аналіз показав, що протестанти не тільки досягли кращих результатів у читанні, але й в інших категоріях освіти. Успіх протестантів у галузі освіти мав позитивні наслідки не лише в їхніх власних країнах, але й у тих, де вони мали вплив на просвітницьку діяльність. Так, Гальєго та Вудбері (2010) продемонстрували емпірично, що в тих регіонах Африки, де більше протестантських місіонерів, спостерігається вищий рівень грамотності, ніж у регіонах, де переважають католицькі місіонери. Бай та Кунг (2015) продемонстрували такі самі докази

в Китаї, Макклірі (2013) – у Кореї, і Ментованелі (2014) – в Індії.

Отже, наведені наукові дослідження вказують, що протестантська Реформація мала значний вплив на освіту, що, у свою чергу, стимулювало економічне процвітання країн. Існує багато причин, чому саме освіта має важливе значення для економічного розвитку.

По-перше, освіта підвищує продуктивність праці. Моретті (2004) показав, що заводи в містах з вищим рівнем освіченості населення є продуктивнішими, ніж їхні аналоги в містах з нижчим рівнем освіченості.

По-друге, освіта сприяє розвитку технологічних інновацій та створенню нових знань.

І по-третє, освіта приносить багато поведінкових змін, які сприяють подальшому розвитку економіки. Наприклад, учені довели, що освіченіші люди приймають обґрунтованіші та мудріші рішення щодо здоров'я, шлюбу та виховання дітей.

Оч **Ірина Сіданіч,** доктор педагогічних наук

ОТЗЫВЧИВОЕ СЕРДЦЕ ДЕВОЧКИ

Много лет назад 12-летняя девочка по дороге в школу проходила мимо старой тюрьмы города Чикаго и заметила, что из окна кто-то машет ей рукой. Подойдя ближе, она увидела, что это был заключенный. Он попросил у девочки: «Принеси мне что-нибудь почитать». (В XIX ст. в тюрьмах еще не было библиотек).

С тех пор каждое воскресенье девочка приносила ему книги из библиотеки отца. Однажды ей пришло срочное сообщение с просьбой безотлагательно навестить заключенного, так как он при смерти.

«Девочка, – сказал заключенный, – ты очень помогла мне. Пообещай, что ты будешь всю свою жизнь помогать другим бедным заключенным и приносить им книги».

Девочка дала обещание, которое сдержала. Линда Гилберт – учредительница библиотек в тюрьмах,

которая посетила и помогла сотням заключенных. Шестьсот человек, которым она постоянно оказывала помощь, выйдя из тюрьмы, начали вести честный образ жизни. Многие узники знали ее и любили, и Бог, конечно же, с одобрением смотрел на ее служение. И все потому, что 12-летняя девочка однажды протянула руку помощи страждущей душе.

38 Статья была напечатана
в *Signs of the Times* 30 июля 1894 г.

Не проходите мимо людей!

Возвращаясь с работы домой, я часто видела сидящего на ступеньках в подъезде пожилого мужчину. Он всегда был неопрятно одет. Проходя мимо него, я не знала, какую помощь могу ему оказать, и решила просто начать с ним здороваться. Я молилась, чтобы Бог показал мне, что я могу сделать для этого человека.

Однажды я встретила его утром. Был прекрасный солнечный день, и мужчина сидел на лавочке возле подъезда. Как обычно, я поздоровалась и пошла дальше, так как спешила на работу. Когда я проходила мимо магазина, мне пришла идея: может быть, купить этому человеку булочку и угостить его? Я посмотрела на часы: времени оставалось мало. Но побуждение было настолько сильным, что я открыла двери магазина и вошла. Купив большую свежую булку, я повернула назад в сторону подъезда своего дома.

Мужчина очень обрадовался подарку и пожелал мне хорошего дня. С тех пор, когда я видела его сидящим на ступеньках в подъезде, останавливалась и просила его рассказать, как прошел день. Я узнала, что в молодости он был танцором, выступал на сцене, что у него была любимая жена, которой уже давно нет в живых. Передо мной открылся целый мир этого несчастного человека, потерявшего смысл жизни. Он поделился, что пенсию

отдает сестре, а сам живет на деньги, которые удается получить благодаря подработкам.

Я рассказала ему о Боге и о том, что для Него ценен каждый человек. Поделилась опытом, как Бог помог моему отцу избавиться от алкогольной зависимости. На вопрос этого мужчины о том, в чем состоит смысл моей жизни, я ответила: «Мой смысл жизни – в Боге. Он помогает мне во всем, и я благодарна Ему за это».

Однажды я сказала ему, что у него красивая улыбка. С тех пор, когда он меня видит, всегда улыбается. Его глаза уже не такие грустные, как были раньше. Произошла перемена и во внешнем образе: он побрился, подстригся и привел себя в порядок, как мог. Я даже не узнала его, словно это был новый человек.

Я верю, что Бог будет действовать в его жизни и дальше. Простые знаки внимания, угощения и немного времени, проведенного в общении, дают людям надежду на лучшую жизнь.

Не проходите мимо людей, когда вы видите, что они нуждаются в вас! Бог благословит даже ваши незначительные усилия, если вы будете уделять внимание не только себе, но и другим!

ЭБ Наталья Борика

Возможно ли быть СЧАСТЛИВЫМ?

У него было все, чтобы быть счастливым: молодость, деньги, слава и власть. Его имя было написано на плакатах самых известных рок-концертов. Майкл Хатченс, ведущий солист группы INXS, казалось, был удовлетворен жизнью, находясь на вершине своей профессиональной карьеры. Как вдруг 22 ноября 1997 г. мир был потрясен новостью о самоубийстве этой австралийской звезды. Вскрытие показало, что, прежде чем повеситься, Хатченс употребил огромное количество алкоголя, кокаина и антидепрессантов.

Друзья говорили о нем: «Майкл был счастливым человеком, по крайней мере, у него было все, чтобы быть счастливым». Сам Хатченс за несколько месяцев до трагедии сказал: «Я в гармонии с собой и счастлив, как никогда прежде». Что привело успешного человека к самоубийству?

РАЗОЧАРОВЫВАЮЩИЙ ЭГОИЗМ

Что происходит с людьми, которые постоянно ищут счастья внутри себя? Если бы наш мир оставался совершенным, а человечество продолжало отражать Божий образ, то у нас был бы сбалансированный характер, гармоничные эмоции и чувства, основанные на реальности. К сожалению, грех вошел в мир и изменил людей и всю нашу планету.

В книге Бытие мы читаем, что произошло после того, как в мир вошел грех. Бог позвал человека: «Где ты?». А человек ответил: «Голос Твой я услышал в раю, и убоился, потому что я наг, и скрылся». Бог продолжал взывать к человеку: «Кто сказал тебе, что ты наг? не ел ли ты от дерева, с которого Я запретил тебе есть? Адам сказал: жена, которую Ты мне

дал, она дала мне от дерева, и я ел. И сказал Господь Бог жене: что ты это сделала? Жена сказала: змей обольстил меня, и я ела» (Быт. 3:9-13).

Грех разрушил отношения между Богом и человеком (см. Ис. 59:2). Этот разрыв привел к тому, что у человека зародилось чувство вины (см. Иез. 22:4). В свою очередь, чувство вины разрушило гармонию разума, сердца и тела у Адама, и он потерял мир. Основными симптомами этого разрыва отношения с Богом были пустота души и внутренний конфликт. Разделение с Богом приводит к разрушению отношений с другими людьми: супругом, детьми, родителями, соседями, сотрудниками на работе. Почему так происходит? Потому что те, кто не пребывает в гармонии с самим собой, не могут иметь мира в отношениях с другими и быть счастливыми. ●

Значит ли это, что счастья достичь невозможно?

Определенно, нет! В Библии делается акцент на том, что счастливым может быть каждый. Сравнивая Себя с Добрым Пастырем, Иисус сказал:

«Я пришел для того, чтобы имели жизнь и имели с избытком»

(Ин. 10:10).

В книге Псалмов целая глава посвящена секрету счастья. Это самый длинный псалом 118-й, состоящий из 176 стихов, 315 строк и 22 строф. Поразмыслим над первыми двумя стихами: *«Блаженны непорочные в пути, ходящие в законе Господнем. Блаженны хранящие откровения Его, всем сердцем ищущие Его»* (Пс. 118:1, 2).

Если бы меня попросили дать название этому псалму, я бы назвал его «Секрет счастья». Чтобы быть счастливым, недостаточно хотеть, пытаться или просто мечтать. Необходимо знать секрет его достижения. Когда мы знаем секрет достижения цели, нам легче ее добиваться. Иначе мы можем потратить всю жизнь, но так и не достичь цели. Но часто секрет прост и кажется чем-то незначительным. Однако, чтобы достичь желаемого, нам необходимо следовать этим принципам, несмотря на трудности, с которыми мы можем столкнуться.

Псалмопевец открывает секрет счастья. «Блаженны», – говорит он. Это

слово на еврейском языке означает «счастливый». Кто такие счастливые люди согласно псалмопевцу? «Непорочные в пути». Это значит, что есть путь, ведущий к счастью, и только счастливые люди найдут его.

НА НЕВЕРНОМ ПУТИ

Представьте, что вы находитесь в Барселоне, а счастье можно найти в Малаге. Существует ли путь, который приведет вас из Барселоны

в Малагу? Конечно. Все, что вам необходимо сделать, – это направиться по этому пути и достичь пункта назначения. Легко! Вот вы отправились в Малагу. Но вы допустили

ошибку и отклонились от верного пути: вместо того чтобы поехать на юг, вы отправились на запад.

Наша жизнь – это путешествие.

Проходят дни, недели и месяцы. Годы приходят и уходят, а Малага все еще не появляется впереди. По пути кто-то говорит вам: «Этот город расположен на юге». Но вы отвечаете: «Нет, мои родители и их родители – все ехали в этом направлении. Я последую за ними». Кто-то другой, желая вам помочь, показывает карту.

**Истинное счастье
исходит из сердца,
находящегося в мире
с Богом.**

Но вы отказываетесь даже взглянуть на нее. Вы уверены, что следуете в верном направлении и продолжаете свой путь.

Когда вы выехали из Барселоны, вам было 20 лет. Вы были полны жизни и грандиозных планов. Самой великой вашей мечтой было прибыть в Малагу и найти счастье. Но шли годы. Теперь вам 90 лет, и вы с трудом передвигаете ноги. Вы проехали Францию, Германию и другие страны, но так и не нашли Малагу. Поэтому пришли к выводу, что ее не существует, что это утопия, иллюзия, продукт человеческого воображения.

Но существует ли город Малага? Конечно, да! Почему же вы тогда его не нашли? Да потому что выбрали неверное направление. Вы обманывали самого себя, идя ложной дорогой. Счастье существует, но его найдут лишь те, кто следует по верному пути.

В мире много различных путей. Все они предлагают счастье. Многие из них обманчивые, неверные и ложные. Мудрый Соломон сказал: *«Есть пути, которые кажутся человеку прямыми; но конец их – путь к смерти»* (Притч. 14:12).

Среди этого лабиринта путей какая же дорога ведет к счастью? Фома однажды спросил Иисуса: «Господи! Не знаем, куда идешь; и как можем знать путь?» Иисус ответил: «Я есмь путь и истина и жизнь; никто не приходит к Отцу, как только через Меня» (Ин. 14:5, 6). Когда мы принимаем Иисуса, то становимся на путь, ведущий к счастью. Отказываясь от этого пути, мы отказываемся от собственного счастья. Иисус – единственный ➤

истинный путь к счастью, и другого пути не существует.

ОТ РЕШЕНИЯ К ДЕЙСТВИЮ

Каким образом Иисус ведет нас к счастью? Это главная тема псалма 118. В нем мы неоднократно встречаем выражение «пути Божьи». Оно употребляется по крайней мере в семи разных формах: заповеди, свидетельство, законы, повеления, суды, слова и уставы. Все они относятся к Божественному наставлению, содержащемуся в Божьем Слове. Для израильтян это был Танах. Для нас сегодня – Библия, Писания Ветхого и Нового Заветов.

С помощью Своего Слова Господь хочет привести нас к счастью. Библия – это руководство по обретению счастья. Следуя ее

наставлениям, мы определенно будем счастливы. *«Блаженны непорочные в пути»* (Пс. 118:1). Но в этом стихе есть продолжение: «Ходящие в законе Господнем». Деепричастие «ходящие» подразумевает постоянное действие. Ходить – значит двигаться, идти вперед. Секрет счастья – следовать советам Божьего Слова. Сегодня люди стремятся следовать чему угодно, только не наставлениям Библии.

В жизни мне приходилось встречаться с людьми, разрушенная жизнь которых восстанавливалась благодаря Божьему Слову. Однажды ко мне подошел мужчина и сказал: «Я не интересуюсь религией и никогда не верил тому, что говорят пасторы». Это произошло после окончания евангельской встречи, которую я проводил.

« Я есмь путь и истина
и жизнь; никто не при-
ходит к Отцу, как только
через Меня »

(Ин. 14:5, 6).

Когда мы принимаем
Иисуса, то становимся
на путь, ведущий к
счастью. Отказываясь
от этого пути, мы
отказываемся от соб-
ственного счастья.

– Почему же вы тогда посетили эту встречу? – спросил я.

Мужчина ответил:

– Сегодня мой день рождения. Мне исполнилось 60 лет, но я ничего существенного в своей жизни не сделал. Я – неудачник. У меня было много денег и друзей. Я трижды был женат и впоследствии разрушил жизнь этих троих женщин. Мои дети презирают меня, и все из-за денег. Я понял, что моя жизнь проходит, а я так ничего хорошего и не сделал. Сегодня утром я услышал по радио приглашение посетить эту встречу и решил прийти из любопытства.

– Принимаете ли вы Иисуса? – спросил я.

– Да, – последовал ответ, – и я хочу знать, что Иисус может совершить в моей жизни.

– Я не знаю, – ответил я. – Но я знаю, что если вы отдадите Ему свое сердце, Он сможет сделать для вас значительно больше, чем вы сделали за всю свою жизнь.

Через пять лет я вновь встретил этого мужчину. Его жизнь полностью изменилась. У него была новая корпорация. Он примирился с детьми и был счастлив.

– Еще пять лет назад, – сказал мужчина, – я тратил свою жизнь попусту. Но по Божьей милости я нашел Иисуса. Я начал изучать Библию и следовать ее советам. Всем, что я имею сегодня, я обязан Иисусу.

Бог восстанавливает разрушенные жизни и семьи, исполняет разбитые мечты. Он – единственный истинный путь к счастью. Другого нет. Он – Бог, наш Творец и Искупитель.

38 Из книги Алехандро Буйона «Ответ есть!»

ПРИНЦИПИ ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ

Поступовий розвиток рослини з насіння – це наочний урок у вихованні дітей. «Спершу стебло, потім колос, а тоді – повно пшениці в колосі» (Марка 4:28). Той, Хто розповів цю притчу, створив крихітне насіння, наділив його життєздатністю та встановив закони, які керують його зростанням. А істини, котрих навчає ця притча, стали реальністю в Його власному житті.

Він, Величність Небес, Цар слави, став Дитям у Вифліємі й певний час був безпорадним Немовлям, повністю залежним від материнської опіки. У дитинстві Він говорив і поводився як слухняна дитина, шануючи Своїх батьків, виконуючи їхні настанови і допомагаючи їм у міру Своїх дитячих здібностей. Але на кож-

ній стадії Свого розвитку Він був досконалим і постійно зростав у благодаті та пізнанні істини.

ДИТЯЧІ РОКИ

Батьки й учителі повинні намагатися так розвивати нахили молодих людей, щоб на кожному

етапі свого зростання вони відображали природну красу, властиву саме цьому періодові, розквітаючи природно, як рослини в саду.

Малюків необхідно виховувати в дитячій простоті. Їх слід навчати охоче виконувати дрібні корисні обов'язки й бути задоволеними природними для їхнього віку розвагами й заняттями. Дитинство відповідає періоду зростання зеленого стебла рослини, а стебло має свою, притаманну йому красу. Не слід формувати в дітях передчасну дорослість, нехай вони якомога довше зберігають свіжість і привабливість своїх ранніх літ. Чим спокійніше і простіше життя дитини, чим менше в ньому штучного збудження й більше гармонії з природою, тим краще це позначається на фізичній і розумовій енергії та духовній силі.

НАСЛІДКИ ВИХОВАННЯ

Згідно з Божими природними законами, за причиною неминуче йде наслідок. Жнива свідчать про те, якою була сівба. Люди можуть обманювати своїх ближніх, отримувати похвалу та нагороду за послугу, котрої не надавали. Проте в природі не може бути жодного обману. Урожай виносить обвинувальний вирок недбалому землеробові. Це справедливо і в духовній сфері. Часом може здаватися, що зло приносить успіх, але насправді це не так. Дитина, котра прогулює уроки, юнак, лінивий до

навчання, службовець або підмайстер, який не дбає про те, щоб служити інтересам свого роботодавця, працівник будь-якої галузі чи професії, не вірний своєму найвищому обов'язку, можуть потішати себе думкою, що, доки неправда прихована, вони мають перевагу. Але це не так. Вони обманюють самих себе. Жнивами життя є характер, і саме він визначає долю як у цьому житті, так і в житті прийдешньому.

Урожай – це результат відтворення посіяного насіння. Кожна насінина приносить свій плід. Це також стосується й рис характеру, які ми плакаємо. Егоїзм, себелюбство, зарозумілість, потурання своїм примхам принесуть відповідний урожай, який врешті призведе до нещастя та загибелі. «Хто сіє для свого тіла, – пожне від тіла тління; а хто сіє для Духа, – пожне від Духа вічне життя» (Гал. 6:8). А любов, співчуття, доброта дадуть благословенні плоди, нетлінний урожай.

В урожаї насіння примножується. Одне зернятко пшениці, примножене неодноразовою сівбою, може вкрити всю землю золотистими снопами. Так само й одне життя чи навіть один єдиний вчинок має великий вплив. До скількох добрих діл любові спонукала впродовж довгих століть згадка про алебастрову посудину, розбиту задля помазання Христа? Скільки незліченних дарів на справу Спасителя принесло пожертвування бідної безіменної вдови, яке становило лише «дві лепти» (Марка 12:42)!

ПРЕИМУЩЕСТВА ФИЗИЧЕСКИХ УПРАЖНЕНИЙ

Физическая активность всегда полезна, за исключением тех случаев, когда вы перегружаете себя или занимаетесь неправильно. Никогда не поздно начать уделять время физической активности и выполнять хотя бы некоторые упражнения. Это лучше, чем вообще не заниматься.

ФИЗИЧЕСКОЕ ЗДОРОВЬЕ

Упражнения способствуют умеренному снижению веса, улучшают осанку и внешний вид. Они снижают риск возникновения заболеваний сердца, диабета, рака и болезни Альцгеймера, а также уменьшают риск преждевременной смерти.

Хотелось ли вам когда-либо быть более гибкими? Упражнения развивают гибкость тела, укрепляют мышцы, суставы и кости, защищают от переломов.

К тому же физическая активность нормализует артериальное давление, снижает частоту сердечных сокращений, а также риск ожирения и диабета.

Если вы чувствуете себя слишком уставшими, чтобы тренироваться, помните: упражнения увеличивают приток жизненных сил, повышают энергичность и производительность труда. Хорошая физическая форма содействует лучшему восстановлению после травм и заболеваний.

ПСИХИЧЕСКОЕ ЗДОРОВЬЕ

Какие же выгоды от физических упражнений для здоровья психики? Если когда-либо и существовала удивительная формула здоровья – так это упражнения. Длительная прогулка в парке или бег трусцой улучшают способность к обучению и запоминанию информации, а также умственную деятельность в целом. Физические нагрузки прекрасно снимают последствия стресса, благотворно влияют на общее психическое состояние человека и повышают самооценку. Кроме того, физически активные люди менее подвержены депрессии. Замечали ли вы когда-нибудь, что в тот день, когда вы делаете упражнения, вы лучше спите?

Физические упражнения также дают некоторые социальные преимущества. Они положительно сказываются на эмоциональном интеллекте: улучшают способность разрешать конфликты, укрепляют взаимоотношения между людьми и вызывают ощущение счастья.

ДУХОВНОЕ ЗДОРОВЬЕ

Поскольку упражнения увеличивают приток обогащенной кислородом крови к мозгу, они также усиливают способность к мыслительной деятельности, молитве и изучению Библии. Систематическое выполнение упражнений увеличивает способность ценить духовные понятия. Мы можем служить другим людям более эффективно благодаря энергии, получаемой от упражнений.

ФИЗИЧЕСКИЕ НАГРУЗКИ ПРЕКРАСНО СНИМАЮТ ПОСЛЕДСТВИЯ СТРЕССА, БЛАГОТВОРНО ВЛИЯЮТ НА ОБЩЕЕ ПСИХИЧЕСКОЕ СОСТОЯНИЕ ЧЕЛОВЕКА И ПОВЫШАЮТ САМООЦЕНКУ.

ОТ РАЗГОВОРОВ К ДЕЙСТВИЮ!

Недостаточно просто читать и говорить о пользе упражнений – необходимо выполнять их. Кто-то сказал: «Все разговоры о ходьбе не заменяют хорошей прогулки». Пересмотрите свои привычки, насколько они полезны. Примите решение ежедневно уделять время физической активности. Не беспокойтесь о быстрых результатах. Просто начните упражняться сегодня, не откладывая на завтра! Помните: ничего не изменится, если вы не начнете действовать!

Зростання в Христі

Зміна серця, завдяки якій ми стаємо дітьми Божими, називається в Біблії народженням згори. Його можна порівняти з проростанням доброго зерна, посіяного сіячем. Так само люди, котрі щойно навернулися до Христа, повинні, «як новонароджені немовлята», прагнути досягти «міри зрілості повноти Христа» (1 Петра 2:2; Ефес. 4:13). Немов добре насіння, посіяне на полі, вони мають рости й приносити плоди. Пророк Ісаїа говорить, що «будуть їх звати дубами праведности, саджанцями Господніми, щоб прославивсь Господь» (Ісаї 61:3). Ці приклади, запозичені зі світу природи, допомагають краще зрозуміти таємниці духовного життя.

Людської мудрості та знань недостатньо, щоб дати життя навіть найменшій істоті. Рослини й тварини існують лише тому, що Бог наділив їх життям. Так само й духовне життя зароджується в серці людини тільки від Бога. Якщо людина «не народиться згори» (Івана 3:3), то вона не зможе стати спільником того життя, яке прийшов дати нам Христос.

Те ж саме можна сказати і про ріст. Лише завдяки Богові розпускається брунька, а квітка перетворюється на плід. Тільки Його силою розвивається насіння: «спершу стебло, потім колос, а тоді – повно

пшениці в колосі» (Марка 4:28). Пророк Осія сказав, що Ізраїль «розцвіте, наче лілея... збіжжя оживлять вони й зацвітуть, немов той виноград» (Осії 14:6, 8). Ісус просить нас: «Дивіться на лілії, як вони ростуть» (Луки 12:27). Квіти, як і всі рослини, ростуть не самі по собі, не завдяки власним зусиллям, а тому що отримують від Бога все необхідне для життя. Дитина не може своєю силою чи прагненням додати собі зросту. Так само й ви турботами чи власними зусиллями не можете забезпечити собі духовного зростання. Рослини й діти ростуть тому, що отримують з довкілля все

необхідне для життя – повітря, сонячне світло та поживу. Чим ці дари природи є для тварин і рослин, тим Христос є для тих, хто покладається на Нього. Він для них – «вічне світло» (Ісаї 60:19), «сонце та щит» (Псал. 84:12); «буде Ізраїлеві, як роса...» (Осії 14:6)...

Бог послав людям незрівнянний дар – Свого Сина – і в такий спосіб охопив увесь світ атмосферою благодаті – такою ж реальною, як атмосфера, що захищає нашу земну кулю. Усі, хто перебуває в цій життєдайній атмосфері, житимуть і зростатимуть до повної міри зросту в Христі Ісусі.

Як квітка тягнеться до сонця, щоб під його яскравим промінням набути досконалості форми та краси, так і ми повинні прагнути до Сонця Праведності, щоб у сяйві небесного світла наш характер дедалі більше уподібнювався до характеру Христа.

ПЕРЕБУВАЙТЕ В ХРИСТІ

Той самий урок є і в словах Ісуса: «Перебувайте в Мені, а Я – у вас! Як галузка не може приносити плоду сама по собі, якщо не буде на виноградній лозі, так і ви, якщо не будете перебувати в Мені... Без Мене не можете робити нічого» (Івана 15:4, 5). Як гілка, відрубана від материнської лози, не може рости й плодоносити, так і ви не зможете жити святим життям, якщо не перебуватимете в Христі. Без Нього ви не маєте життя; ви не маєте сили протистояти спокусі, не можете зростати в благодаті та святості. Перебуваючи в Ньому, ви будете жити повноцінним життям. Отримуючи від Нього життєву силу, ви ніколи не зів'янете й не будете безплідними. Ви будете, як дерево, посаджене біля потоків вод.

Чимало людей вважає, що вони самостійно повинні виконати якусь частину цієї справи. Вони вірять, що Христос простив їхні гріхи, і тепер намагаються власними зусиллями жити праведно. Проте їхні зусилля даремні. Ісус говорить: «Без Мене не можете робити нічого». Зростання в благодаті, радість і користь нашого життя повністю залежать від єдності з Христом. Перебуваючи в Ньому та спілкуючись з Ним щодня й щогодини, ми зростатимемо в благодаті. Він не лише Засновник, а й Звершитель нашої віри. Христос – Перший і Останній, Він – у всьому. Ісус повинен бути з нами не тільки на початку чи в кінці нашого життєвого шляху, а й на кожному кроці. Давид сказав: «Уявляю я Господа перед собою постійно, бо Він по правиці мойій, – і я не буду захитаний» (Псал. 16:8).

НАЙПЕРША НАША СПРАВА

Щоранку посвячайте своє життя Богові. Нехай це буде найпершою вашою справою. Моліться так: «Візьми мене, Господи! Я повністю належу Тобі. Я складаю всі свої плани біля Твоїх ніг. Використай мене сьогодні у Твоєму служінні. Будь зі мною, щоб усі справи я звершував разом з Тобою». Це необхідно робити щодня. Щойно прокинувшись, зранку посвячайте себе Богові. Вручайте Йому всі свої плани, будьте готові виконати їх або відмовитися від них, керуючись Його Провидінням. Так ви щоденно віддаватимете своє життя в руки Божі, і воно ставатиме дедалі подібнішим до життя Христа.

ТОЧКА ЗОРУ

Життя в Христі – це життя спокою. У християнина може не бути піднесених почуттів, але він завжди матиме внутрішню впевненість і мир. Ви покладаетесь не на себе, а на Христа. Ваша неміч поєднується з Його силою, ваше незнання – з Його мудрістю, ваше безсилля – з Його всемогутністю. Тому не дивіться на себе, не дозволяйте думкам зосереджуватися на собі – дивіться на Христа. Розмірковуюте про Його любов, красу та досконалість Божественного характеру. Христос у Своему самозреченні, Христос у Своему приниженні, Христос у Своїй чистоті та святості, Христос у Своїй незрівнянній любові – ось теми, над якими слід замислюватися. Люблячи Христа, наслідуючи Його приклад і повністю покладаючись на Нього, ви зможете стати подібними до Нього...

ЗОСЕРЕДЖУЙТЕ ДУМКИ НА ХРИСТІ

Християнин, який повністю покладається на Христа, виявлятиме найбільшу ревність і завзятість на Божій ниві. Зосереджуючи свої думки на собі, людина відвертається від Христа – Джерела життя й сили. Ось чому сатана постійно намагається відвернути увагу людей від Спасителя, щоб у такий спосіб перешкодити їхньому спілкуванню та єдності з Христом. На віхи цього світу, життєві турботи, труднощі та печалі, провини інших людей, на власні помилки й недосконалість – на що-небудь із цього чи навіть на все це сатана намагатиметься спрямувати ваші думки. Не піддавайтеся на його хитрощі. Думки багатьох щирих

і сумлінних людей, які бажають жити для Бога, він дуже часто зосереджує на їхніх власних помилках і безсиллі. Розділяючи таких людей з Христом, він сподівається здобути перемогу. Не слід зосереджуватися на собі, перебуваючи в тривозі та сумнівах щодо свого спасіння. Усе це віддаляє людину від Джерела її сили. Довірте своє життя Богові й покладайтеся на Нього. Говоріть і думайте про Ісуса. Ваше «я» має розчинитися в Ньому. Відкиньте всі сумніви та страх. Скажіть разом з апостолом Павлом: «І живу вже не я, а Христос живе в мені. А що тепер живу в тілі, то живу вірою в Божого Сина, Який полюбив мене й віддав Себе за мене» (Гал. 2:20). Відпочивайте в Христі. Він здатний зберегти те, що ви Йому довірили. Коли ви перебуваєте в Його руках, то все подолаєте силою Того, Котрий вас полюбив.

ЗВ'ЯЗОК ЗІ ХРИСТОМ

Прийнявши людську природу, Христос зв'язав Себе з людством узами любові, яких не зможе розірвати жодна сила, хіба що людина по своїй волі розлучиться з Ним сама. Сатана різноманітними спокусами буде зваблювати вас розірвати цей зв'язок, прийняти рішення залишити Христа. Ось саме тут потрібно пильнувати, молитися та докладати всіх зусиль, щоб жодні спокуси не примусили нас обрати собі іншого господаря. Адже за нами завжди залишається право вибору. Зосередьмо ж свій погляд на Христі, і Він збереже нас. Доки ми з Ісусом, ми в безпеці. Ніхто не зможе вирвати нас із Його рук. Постійно споглядаючи Христа, ми «перетворюємося в той

самий образ від слави в славу, як від Господнього Духа» (2 Кор. 3:18).

Саме так перші учні стали схожими на нашого дорогого Спасителя. Почувши Його слова, вони відчували потребу в Ньому. Вони шукали Його, знайшли й пішли слідом за Ним. Учні перебували з Ним скрізь: удома, за столом, на лоні природи. Вони навчалися в Нього щодня, приймаючи з Його вуст уроки святої правди; дивилися на Нього, як слуги на пана, щоб зрозуміти, як потрібно діяти. Учні Христа в усьому були подібними до нас (див. Якова 5:17). Вони повинні були так само, як і ми, боротися з гріхом, так само потребували благодаті, щоб жити святим життям...

МИ МОЖЕМО ВІДЧУВАТИ ЙОГО ПРИСУТНІСТЬ

Після того як Христос вознісся на Небо, Його послідовники й далі відчували Його присутність. Це була особиста присутність, що наповнювала душу світлом і любов'ю. Ісус – Спаситель, Котрий ходив, говорив і молився з ними, підбадьорював

і потішав їх, був узятий на Небо, у той час коли Його уста проголошували вістку миру. Його вже оточила хмара ангелів, а до учнів досі долинали Його слова: «І ось, Я з вами по всі дні аж до кінця віку!» (Матв. 28:20). Він вознісся на Небо в людській подобі. Тому учні знали, що там, перед престолом Божим, перебуває їхній Друг і Спаситель, любов Котрого незмінна і Котрий надалі залишається з багато-страждальним людством. Христос представив Богові заслуги Своєї дорогоцінної крові – Свої пробиті руки та ноги як доказ тієї великої ціни, заплаченої за викуплених. Учні знали, що Він вознісся на Небо, щоб там приготувати їм місце, і що Він прийде знову й візьме їх до Себе...

Сьогодні Христос бажає бути для Своїх дітей Тим, Ким Він був для перших учнів. Коли Христос востаннє молився в тісному колі Своїх учнів, Він просив: «Та благаю не лише за них, а й за тих, що повірять у Мене через їхнє слово» (Івана 17:20).

Ох Уривок з книги **Еллен Уайт**
«Дорога до Христа»

Збірка сценаріїв для молодіжних зустрічей «Реформація історія і сучасність»

Ця збірка є посібником, у якому ви знайдете сценки для проведення молодіжних зустрічей і євангельських програм, присвячених Реформації.

Використовуйте свої можливості й таланти, аби прославити Бога!

З питань замовлення книги
звертайтеся за телефоном: (044) 425-69-06

www.lifesource.com.ua

Выдержки из номеров
Signs of the Times
(«Знамена времени»)
1874-1950 гг.

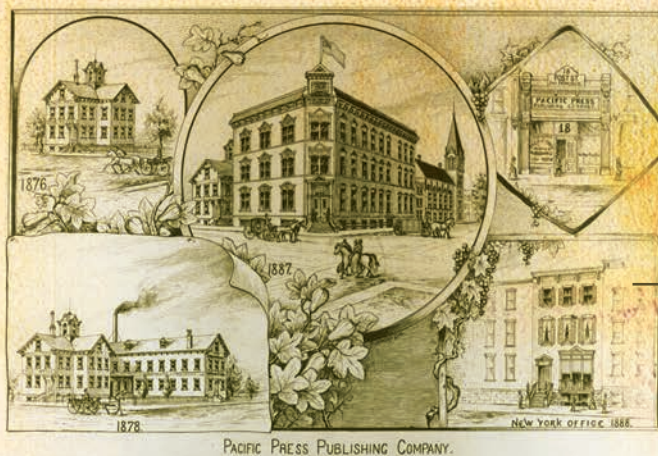
ЛЮБОВЬ ПОБЕЖДАЕТ

«Любовь – это победоносная сила. Наша жизнь – это серия битв. Побеждающему обещан венец жизни. Первое, над чем необходимо одержать победу, – это над собственным «я». Пока человек не научится владеть собой, он не сможет управлять ничем другим. Люди предпринимают разные попытки, стремясь научиться искусству самообладания. Но единственный действенный метод – это иметь любовь. Каждый день наполняясь любовью, мы избавляемся от эгоизма».

ВОЗРАСТАНИЕ

«Как в физической, так и в духовной жизни наблюдается развитие. Наше тело достигает зрелости, а душа возрастает в благодати или во грехе. Подобно тому как физическая жизнь никогда не сможет остановиться в развитии, так не может прекратиться и развитие характера. Физически мы растем из года в год, духовно – в лучшую или худшую сторону. В жизни действуют две силы: созидаящая и разрушающая. С того момента, когда растение достигает предела своего развития, оно начинает увядать, и тогда господствует разрушающая сила. С того момента, когда верующий перестает возрастать в благодати, принося плод Духа, он становится на путь, ведущий к гибели. Но в то время как растения увядают, потому что физическая жизнь временная, Божий дар душе – жизнь вечная, и всякий, верующий в Христа, не погибнет».

БЛАГОСЛОВЕННЯ ХРИСТІЯНСТВА

«Христос дарував людині звільнення від рабства гріха. Проте цією свободою можуть насолоджуватися лише ті, хто приймає Христа як свого Викупителя. Якщо людина віддає перевагу злу, вона може діяти за власним бажанням. Її ніхто не примушує чинити інакше. У кожного є свобода вибору. Якщо людина обирає зло, то несе відповідальність за це. Якщо її вибір – добро, вона насолоджуватиметься благословеннями, які отримає внаслідок цього вибору. Людина не може бути щасливою без свободи волі. Вона не змогла би бути щасливою на Небі, якби потрапила туди примусово, не за власним бажанням. Хоч у цьому світі існує багато страждань, але для людини гірше було би перебувати на Небі всупереч своїй волі. Усі, хто приймає Христа, отримують спасіння. Для них Прихід Господа в цей світ є великою та вічною перевагою. Кожен, хто вірить у Нього та приймає Його, спасається від гріха і його наслідків».

НАДІЙНИЙ ФУНДАМЕНТ

«У будівництві споруди найголовнішим є фундамент. Якщо він неміцний, то вся споруда ненадійна. Вона може зруйнуватися. Спаситель проілюстрував це у Своїй Нагірній проповіді. Він сказав: «Отже, кожний, хто слухає ці Мої слова та виконує їх, буде подібний до чоловіка розумного, що збудував свій дім на скелі» (Матв. 7:24).

У цьому тексті йдеться про те, що кожен має не лише слухати слова Христа, а й виконувати їх. Той, хто робить те й інше, тобто слухає та виконує слова Господа, будує на камені, істинному фундаменті».

Библейская археология ИЕРИХОНА

Первые раскопки древнего Иерихона в 1907-1908 гг. начал проводить Карл Ватцингер, но наиболее значимые результаты были получены во время раскопок Джона Гарстанга, проводившихся в 1930-1936 гг. Именно тогда были найдены неопровержимые доказательства, подтверждающие события, описанные в книге Иисуса Навина.

Перед археологами встал из небытия древний город, развалины которого весьма ярко поведали о его истории. Иерихон представлял собой довольно типичную ханаанскую крепость, только гораздо больших размеров. Укрепления города состояли из двух рядов стен: наружная

стена толщиной в два метра, внутренняя – в четыре метра.

Высота стен была около десяти метров. Между ними – проход в пять метров шириной, который соединялся жилыми домами, одним из них и был дом Раав. Археологов поразило то, что стены города рухнули наружу,

вопреки всяческому здравому смыслу, поскольку вследствие действия стенобитных или иных орудий они должны были бы упасть вовнутрь. Стена города обрушилась до основания, открыв нападавшим путь в город. При дальнейших раскопках были обнаружены следы страшных пожаров, истребивших город.

Огромные горы золы и угля открылись глазам археологов. С давних времен было принято собирать все ценное и съестное из покоренного города, тем более в том случае, если

он затем подвергался уничтожению. Но вместо этого археологи обнаружили целые амбары и кладовые, заполненные пшеницей, финиками, чечевицей и многими другими припасами, вещами и предметами, датировка которых показала, что город был разрушен около 1400 года до Р. Х. Недавние исследования доктора Брайанта Вуда полностью подтвердили эту дату. Также было доказано, что штурм города происходил весной, о чем свидетельствовали наполненные зерном кувшины.

Выводы:

1 Действительно, Иерихон пал около 1400 года до Р. Х., что полностью совпадает с библейской хронологией.

2 Стены города рухнули наружу, что свидетельствует о сверхъестественном вмешательстве.

3 Город не был ограблен, ибо, согласно книге Иисуса Навина 6:20, все в нем было предано заклятию.

4 Город был уничтожен пожаром (Нав. 6:23).

5 Были обнаружены дома в стене, как дом Раав (Нав. 2:15).

6 Город был взят весной (Нав. 2:6, 3:15, 5:10).

Источник: bible-facts.ru

ЧИ ДОСТАТНЬО БУТИ ЩИРИМ?

Один юнак пішов до озера поплавати. Він пірнув у воду в тому місці, де, як він щиро вірив, було досить глибоко. Але виявилось, що під водою були затоплені стовпи. Об один з них він і вдарився головою. Люди, які перебували поруч і помітили це, кинулися постраждальому на допомогу. Юнака врятували, проте внаслідок отриманої травми він залишився паралізованим. Лікарі не сподівалися, що він колись знову зможе ходити.

Багато людей вважає, що немає різниці, у що вони вірять, головне, щоб ця віра була щирою. Вони вважають, що можуть іти будь-яким шляхом і врешті-решт прийти до правильного пункту призначення. Мовляв, можна приєднатися до будь-якої церкви, належати до будь-якої деномінації, головне – бути щирим. Іншими словами, ми можемо вірити в те, що нам подобається, якщо ми віримо в це по-справжньому.

Чи правильний такий підхід? Щирість необхідна, але можна й щиро помилятися.

Уявіть, що член вашої сім'ї тяжко захворів. Ваше бажання – якомога швидше знайти лікаря й попросити його оглянути хворого. Вам відомі ім'я лікаря та його адреса, але ви не впевнені, де саме розташована вулиця, на якій він проживає. Ви одягаєте капелюха й пальто, поспіхом виходите з дому. Оскільки вам не відомо, у якому напрямку йти, ви обираєте будь-який, тому що щиро вірите, що він приведе вас до будинку лікаря. Ви починаєте бігти якомога швидше.

– Зупинися, – чуєте ви голос сусіда, який вас гукає. – Ти біжиш у неправильному напрямку.

– Але я не можу зупинитися, – відповідаєте ви, – я поспішаю, кожна хвилина цінна.

– Однак ти віддаляєшся від своєї мети, тому що лікар живе на вулиці, розташованій у протилежному напрямку.

– Це не має значення, я щиро вірю, що знайду лікаря на своєму шляху. Чи ти не бачиш, наскільки я щирий?

Попри свою щирість, ви так і не знайдете лікаря. Це нісенітниця, скажете ви. Жодна людина не шукатиме лікаря, біжучи в протилежному

напрямку, якщо їй вказують на правильний шлях.

Люди за часів Ноя мали всі підстави щиро вірити в те, що цей чоловік помиляється. Вони вважали, що земля не може бути знищена потопом. Ніколи раніше не було дощу, а цей старий чоловік проповідує, що води хлинуть з неба та знищать їх усіх, якщо вони не покаються. Хоч багато з них щиро вірили в неможливість потопа, але ця щирість їх не врятувала.

Одного разу сотні людей піднялися на борт відомого лайнера «Титаніка», щиро повіривши, що цей корабель неможливо потопити. У цьому їх запевняли власники лайнера. Проте під час першої своєї подорожі «Титанік» зіткнувся з айсбергом. Сотні людей, котрі щиро вірили в те, що лайнер не може затонути, загинули у водах Атлантичного океану.

Деякі не розуміють, у що вони вірять. Вони йдуть шляхом батьків і втішають себе тим, що релігія їхніх батьків є найкращою для них.

Релігія без щирості не має значення, але щирість без істини не менш безглузда. Щирість – це важлива риса, але лише її недостатньо.

Чарльз Л. Паддок
Стаття була надрукована
в *Signs of the Times* 15 травня 1951 р.

У ФОКУСІ

НАЙВЕЛИЧНІШІ СЛОВА В ІСТОРІЇ ЛЮДСТВА

Думку про те, що Ісусові належать найвеличніші слова в історії людства, поділяє багато вчених. Богослов Бернارد Рамм підкреслює, що велич Ісусових слів полягає в їхній вагомості та ясності.

«Ісус Христос – найвидатніша Особистість усіх часів, – писав єврейський письменник Шолом Аш. – Жоден інший з учителів світових релігій – єврейської, християнської, буддистської, мусульманської – не залишився у віках як учитель, слова котрого досі слугують зорею, що вказує шлях у житті. Інші вчителі можуть навчити людину скідну, західну чи араба певних основ, але кожне слово та вчинок Ісуса мають велику цінність для кожного з нас. Він став Світлом для світу».

Уже дві тисячі років Ісус служить світові, і слова Його не минають. «Велич слів Христа впливає з величі Його Особистості», – писав Бернارد Рамм.

На цю тему висловлювалися й інші богослови, історики та мислителі.

«Слова й учинки Ісуса відрізняються дивовижною цілісністю, і тому Його висловлювання, в істинності яких ми не сумніваємося, розкривають нам Його Особистість»

(Ройс Грюнлер).

«Непересічна цінність слів Христа пов'язана з Його Особистістю. Вони вічні, оскільки вічний Він»

(Томас Гриффіт).

«Навіть із позиції статистики Євангеліє є найвеличнішим твором історії. Будь-яка інша книга поступається їй за численністю читачів, популярністю цитат, кількістю перекладів іноземними мовами, за незліченністю художників, письменників і композиторів, яких вона надихнула. Утім, велич слів Христа не лише в цьому. Навпаки, їх більше читають, цитують, повторюють, вірять їм і перекладають іншими мовами саме тому, що це – найвеличніші слова

в історії людства. У чому ж їхня велич? Вона полягає в чистій, світлій духовності, у ясному, виразному й переконливому підході до величних питань, які крають людське серце, як-от: “Хто є Бог? Чи любить Він мене? Чого Він чекає від мене? Чи простить Він мої гріхи? Як мені отримати прощення? Що станеться зі мною після смерті? Як ставитися до інших людей?” Немає привабливіших слів, ніж слова Ісуса, тому що ніхто не міг відповісти на ці головні запитання так, як Христос»

(Бернард Рамм).

Коли Ісус говорив, що Його слова не проминуть, можливо, це здавалося Його слухачам неймовірним.

«Та минули віки, і ми бачимо, що Він говорив правду. Його слова перейшли до законів, перейшли до вчень, перейшли у прислів'я, перейшли в утіху, але вони ніколи не “проминуть”»

(Дж. Маклейн).

«Виникнуть і щезнуть системи людської мудрості, царства й імперії будуть знищені та зруйновані, але на всі прийдешні часи Христос залишиться “дорогою, і правдою, і життям”», – пише Філіп Шафф.

Слова Ісуса невичерпні: кожне покоління вважає їх новими й актуальними.

«Ісус не одержав суворої юдейської освіти, але це не завадило Йому без будь-якого вагання й озирань говорити про те, що Він вважав правдою... “І дивувалися з Його вчення, бо Він навчав їх як Той, Хто має владу” (Марка 1:22). Духовна міць Його Особи виявлялася в Його словах і змушувала слухачів у захваті кам'яніти. Тому ми

не дивуємося, читаючи про небувале враження, яке Він справляв на людей. “Ніколи ще жодна людина не говорила так, як Цей Чоловік” (Івана 7:46). Простота і привабливість Його вчення в поєднанні з глибиною, прямою й універсальністю Його слів глибоко вражали слухачів, породжуючи переконання в тому, що вони мають справу з небувало великим Учителем. Ось чому Євангеліє таке багате на Його висловлювання. Ось чому Людина, Котра справила таке враження на Своїх сучасників, змусила великого апостола язичників через багато років сказати: “...Треба... згадувати слова Господа Ісуса” (Дії 20:35). Такий самий вплив Його вчення мало й на наступні покоління – і якщо ми хочемо глибше пізнати Його Особистість як наріжний камінь християнства, то варто приділити неабияку увагу Його вченню»

(Томас Гриффіт).

ВПЛИВ ХРИСТА НА ЛЮДЕЙ

Вплив Христа на людей не послабився й сьогодні. Він щоденно продовжує докорінно змінювати людські життя.

«Із віками стає дедалі зрозуміліше, – пише Кеннет Латуретт, – що за Своїм впливом на історію Ісус є найвеличнішим діячем, Котрий коли-небудь жив на нашій планеті. Цей вплив аніскільки не зменшується – тільки зростає».

«Ісус із Назарета, – продовжує Філіп Шафф, – без грошей і зброї підкорив більше людей, ніж Олександр Македонський, Цезар, Магомет чи Наполеон. Без допомоги наук і людських знань Він пролив більше світла на

людські й Божественні питання, ніж філософи та вчені, разом узяті. Без усіляких уроків красномовства Він промовляв слова життя, яких не говорив ніхто ні до, ні після Нього, і підкорив слухачів більше, ніж будь-який оратор чи поет. Не написавши жодного рядка, Він привів у рух більше пер і надихнув на створення проповідей, промов, диспутів, томів учених, творів мистецтва й гімнів більше, ніж уся армія великих людей давнини й сучасності».

«Вплив Ісуса на людство нині такий самий сильний, як і в ті часи, коли Він жив серед людей»

(Мартін Скотт).

«Його служіння тривало лише три роки – і за цей короткий час встигло вмістити в себе найглибше з усіх значень в історії релігії. Жодне велике життя не протікало так стрімко, так спокійно й скромно, у такій віддаленості від гамору й марноти світу. І жодне велике життя після свого завершення не викликало такого загального й тривалого інтересу»

(Філіп Шафф).

Томас Гріффіт зазначає: «Хоч інші релігії й пропонували власні ідеали обов'язку, любові, вони так і не змогли наблизитися до Христа ні за своїм реалізмом, ні за привабливістю, ні за могутністю. Учення Христа виділяється своєю універсальністю, актуальністю для всіх людей, дітей і дорослих. Воно адресоване всім поколінням, а не тільки тому часові, у який виникло... Христос закликає до покаяння, довіри й любові».

Як говорив Уїльям Чаннінг, «мудреці й герої історії поступово відходять від нас, і час записує їхні діла на сторінки, які безнастанно звужуються. Та немає в часу влади над іменем, подвигами й словами Ісуса Христа».

ДОСТОВІРНІСТЬ ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТА

Христос, Котрий мав такий сильний вплив на Своїх сучасників і Котрий досі змінює серця та життя багатьох людей, помер на хресті за кожного з нас і воскрес. Воскресіння Христа – це достовірний історичний факт.

«Насправді, – підкреслює Брук Уесткотт, – навряд чи буде перебільшенням сказати, що воскресіння Христа має більше різноманітних історичних підтверджень, ніж будь-яка історична подія. Ідея про недостатність доказів воскресіння могла з'явитися лише на ґрунті упередження».

«Воскресіння Христа, – вважає Генрі Морріс, – це найвагоміша подія історії й один із найдостовірніших історичних фактів».

Після воскресіння Христа апостоли отримали змогу Його владою воскресити мертвих (див. Дії 9:40, 41). Отже, Він давав життя іншим і після Своєї смерті. Звідси випливає, що Христос живий (див. Євр. 13:8) і що «Цей Ісус, що вознісся від вас на небо, прийде так само, як оце ви бачили, коли Він відходив на небо!» (Дії 1:11).

«Ісус Христос, вічний Син Божий, обітований Викупитель світу, переміг смерть...»

(Генрі Морріс).

Джош Макдауелл

УНІКАЛЬНІСТЬ БІБЛІЇ

Ця Книга книг відрізняється від решти з багатьох причин. Ось деякі з них.

1

Біблію писали протягом понад 1600 років упродовж життя 60 поколінь.

Її авторами є більш ніж 40 людей з усіх суспільних прошарків, включаючи царів, селян, філософів, рибалок, поетів, державних діячів, учених і т. ін.

2

Біблію писали в найрізноманітніших місцях:

Мойсей – у пустелі,
Єремія – у в'язниці, Даниїл – на схилі пагорба й у палаці,
Павло – у тюрмі, Лука – під час подорожей,
Іван – на острові Патмос.

3

Біблію писали за різних обставин: Давид – під час війни, Соломон – у мирний час.

4

Біблію писали за різних настроїв: одні писали її, сповнені радості, інші – у горі та відчаї.

5

Біблію писали на трьох континентах: в Азії, Африці та Європі.

6

Біблію писали трьома мовами: івритом, арамейською та грецькою.

Іврит – мова Старого Завіту. У 2 Цар. 18:26-28 вона названа мовою «юдейською», в Ісаї 19:18 – «мовою ханаанською». Арамейська мова була загальноприйнятим наріччям Близького Сходу за часів Олександра Македонського. Грецька – мова Нового Завіту – вважалася міжнародною за часів Христа.

7

Тематика Біблії вміщує сотні тем, які часто викликають у людей суперечки та розбіжності в поглядах.

Проте автори Біблії тлумачать їх, дотримуючись гармонії та єдності від книги Буття до Об'явлення. Усі вони розповідають одну й ту саму історію – про викуплення людини Богом.

ДРУГИЙ ПРИХІД ХРИСТА: МЕТА ТА БЛИЗЬКІСТЬ ПОДІЇ

« Хай не тривожиться ваше серце: вірте в Бога і в Мене вірте. В домі Мого Отця багато осель. А якби не так, то Я сказав би вам, оскільки йду приготувати вам місце. І коли піду та приготую вам місце, то Я знову прийду і візьму вас до Себе, щоб де Я, там і ви були »

(Івана 14:1-3).

Невдовзі Ісус мав залишити Своїх учнів і вознестися до Отця. Його слова настанови та розради повинні були приго-тувати їх до цієї сумної для них події. Присутність Христа при-носила їм радість. Якщо Його не стане, це засмутить їх. «*Чи можуть гості молодого сумувати, поки молодий з ними? Настануть дні, коли заберуть від них молодого, і тоді поститимуть*» (Матв. 9:15). Справжні друзі Господа завжди пра-гнуть, щоб Він був присутній з ними.

Наш Господь із чуйністю роз-повідав Своїм учням про Своє вознесення на Небеса. «Діти, Я з вами буду недовго», – говорив Він (Івана 13:33). «*Каже Йому Симон-Петро: Господи, куди Ти йдеш? Відповів йому Ісус: Куди Я їду, ти не можеш нині за Мною йти, але підеш пізніше*» (вірш 36). Ці слова викликали подив та страх у учнів. Петро вигукнув до свого Господа: «Господи, чому я не можу нині піти за Тобою? Душу свою за Тебе я покладу» (вірш 37). Далі ми читаємо втішні слова про те, що їхній Господь прийде знову і забере їх до Себе.

Тимчасом як ми очікуємо скорого звільнення від кайданів гріха, наш Господь говорить: «Так, незабаром приходжу!», на що ми відповідаємо: «Амінь! Так, прийди, Господи Ісусе!» (Об'явл. 22:20). Усі, хто любить нашого Господа Ісуса Христа, цікав-ляться питаннями про достовірність, мету та близькість Його Другого приходу.

ВІН ПРИЙДЕ

Ісус прийде враз. Павло чітко говорить про це: «*Так і Христос: один*

раз приніс Себе, аби понести гріхи багатьох; другий же раз з'явиться не задля гріха, а тим, що очікують Його на спасіння» (Євр. 9:28). І знову апостол свідчить: «*Очікуючи блажен-ної надії і появи слави великого Бога і Спасителя нашого Ісуса Христа*» (Тита 2:13). Апостол Іван запевняє: «*Улюблені! Тепер ми Божі діти, але ще не виявилось, що будемо. Знаємо, що коли Він з'явиться, ми будемо подібні до Нього, бо побачимо Його таким, який Він є*» (1 Івана 3:2).

ОСОБИСТИЙ ТА ВИДИМИЙ

Другий прихід Христа буде особистим і видимим. Існує багато авторитет-них свідчень, які доводять істинність цього твердження.

1

Сам Божий Син, звертаю-чись до учнів зі словами про Свій Другий прихід, вказав на покоління, яке стане

свідками ознак цієї події: коли сонце померкне, місяць не дасть свого світла й зорі падатимуть з неба. Далі Він говорить: «*Побачать Сина Людського, що йде на хмарах небесних з великою силою і славою*» (Матв. 24:30; див. також Марка 13:26; 14:62; Луки 21:27; Івана 14:3).

2

Святі ангели під час воз-несення Христа найбільш переконливо та рішуче свідчили про Його особи-

стий і видимий Другий прихід. Коли Ісус возносився з Оливної гори, Його учні вдивлялися в небо, щоб востаннє зосередити погляд на Своєму Господові, Котрий дедалі більше віддалявся від них. Коли

хмара забрала Його з їхніх очей, «два мужи в білих одежах постали перед ними і сказали: Галилейські мужі, чого стоїте і вдивляєтеся в небо? Цей Ісус, що вознісся від вас на небо, прийде так само, як оце ви бачили, коли Він відходив на небо!» (Дії 1:10, 11). Учення про особистий і видимий Прихід Ісуса Христа ґрунтується на достовірному свідченні двох святих мужів у білому одязі, які запевнили, що Ісус повернеться з Неба так само, як і вознісся. Підтвердження цих слів також є в книзі Об'явлення: «Ось Він іде з хмарами! І побачить Його кожне око» (Об'явл. 1:7).

3 Павло свідчить про особистий і явний для всіх Другий прихід Христа словами, які неможливо зрозуміти неправильно: «Адже Сам Господь з наказом, при голосі архангела і при Божій сурмі, зійде з неба, – і першими воскреснуть померлі в Христі. Потім ми, що живемо, які залишимося, разом з ними будемо підхоплені на хмари, на зустріч з Господом у повітрі, – і так завжди будемо з Господом» (1 Сол. 4:16, 17).

ВОСКРЕСІННЯ ПРАВЕДНИХ

Під час Другого приходу Христа пролунає голос архангела й праведні померлі воскреснуть, а праведники, які будуть серед живих, зміняться й стануть безсмертними. Тоді всі, хто отримає дар вічного життя при звуковій останньої сурми, радітимуть перемозі над смертю: «Ось кажу вам таємницю: не всі ми впокоїмося, але всі перемінимися, – раптово, миттєво, при останній сурмі; вона

засурмить – і мертві воскреснуть нетлінними, а ми перемінимся. Адже це тлінне має зодягнутися в нетління, і це смертне має зодягнутися в безсмертя. Коли ж це тлінне зодягнеться в нетління, а смертне зодягнеться в безсмертя, тоді збудуться написані слова: Смерть поглинута перемогою! Смерте, де твоя перемога? Де твоє, смерте, жало?» (1 Кор. 15:51-55).

Після того як відбудеться видиме возз'єднання Викупителя з викупленими, вони ніколи більше не розлучаться зі Своїм улюбленим Господом, адже перебуватимуть з Ним вічно.

ЗАГИБЕЛЬ НЕЧЕСТИВИХ

Коли Господь прийде вдруге, грішники, які житимуть на землі, будуть знищені вогнем, а земля буде спустошена.

«А вам, що зазнаєте утисків, – відпочинок з нами, коли з'явиться з неба Господь Ісус з ангелами Своєї сили, в полум'яному вогні, що дає відплату тим, хто Бога не знає і не слухається Євангелії Господа нашого Ісуса. Вони приймуть покарання, вічну погибель від

Господнього обличчя і від слави Його сили того дня, коли Він прийде прославитися між Своїми святими на подив усім віруючим» (2 Сол. 1:7-10). «І тоді з'явиться беззаконник, якого Господь Ісус погубить духом

Своїх уст і знищить появою Свого приходу» (2 Сол. 2:8).

Пророк описує знищення нечестивих і спустошення землі такими словами: «Оце день Господній приходить, суворий, і лютість, і полум'я гніву, щоб землю зробити спустошенням, а грішних її повигублювати з неї!» (Ісаї 13:9).

ВИЗНАЧНА ТА ВАЖЛИВА ПОДІЯ

Другий прихід Христа – це дуже важлива подія. У Старому та Новому Завітах ми знаходимо багато свідчень на доказ цього. Богонатхненні автори підтверджують факт Другого приходу Сина Людського, застерігаючи грішників проти нечестивої поведінки, підтримуючи і надиhaючи святих, усіх закликаючи до покаяння та святого життя.

Коли Адам ще був живий, Єнох, сьомий від нього, пророкував: «Ось прийшов Господь з десятками тисяч Своїх святих ангелів, щоб учинити суд над усіма» (Юди 14, 15). Читаючи Боже Слово, ми бачимо, що пророки, Ісус та апостоли підтверджували це вчення. В останній книзі

Біблії Іван, описуючи день Приходу Господа, говорить, що всі люди, які не приготувалися до зустрічі з Христом, гукатимуть до гір і до скель, щоб сховали їх від обличчя Бога (див. Об'явл. 6:14-17).

Прихід Христа у Святому Письмі

описується і як час, коли праведні отримають нагороду: «І коли з'явиться Архипастир, одержите нев'янучий вінець слави» (1 Петра 5:4). Павло очікує того дня, коли він отримає вінець праведності, і не тільки він, але й усі, хто полюбив Прихід Господа (див. 2 Тим. 4:8).

Утім, здебільшого в Біблії ми знаходимо заклик покаятися, пильнувати й жити благочестиво, коли йдеться про Другий прихід Христа. Павло закликає жити «чесно, праведно і побожно в теперішньому віці, очікуючи блаженної надії і появи слави великого Бога і Спасителя нашого Ісуса Христа» (Тита 2:12, 13). Яків пише: «Довготерпеливі будьте й ви; зміцніть ваші серця, бо прихід Господа вже близько!» (Якова 5:8, 9).

Сьогодні вчення про Другий прихід Христа деякі вважають неважливим для християнської віри. Проте Святе Письмо багато разів наголошує на тому, що ця подія матиме для нас велике значення. Отже, необхідно приготуватися до зустрічі нашого Господа, яка відбудеться вже скоро!

«Ми за Його обітницею чекаємо нових небес і нової землі, в яких проживає праведність. Тому, улюблені, очікуючи цього, пострайтеся, щоб Він знайшов вас у мирі, чистими і незаплямованими» (2 Петра 3:13, 14).

«Та наблизився всьому кінець. Тому будьте мудрі й ревні в молитвах!» (1 Петра 4:7).

Оч Джеймс Уайт,
засновник і перший
відповідальний редактор
Signs of the Times

Уривок зі статті, надрукованої
в *Signs of the Times* за 1874 р.

ДЕСЯТЬ ЗАПОВЕДЕЙ

Исх. 20:2-17

I

«Я Господь, Бог твой, Который вывел тебя из земли Египетской, из дома рабства; да не будет у тебя других богов пред лицом Моим».

Будучи единственным истинным Богом, наш Господь желает, чтобы мы поклонялись Ему одному. Бог призывает, чтобы мы поставили Его на первое место в своей жизни, подчинив Ему все свои чувства и всю нашу жизнь. Одного признания того, что Господь – единственный истинный Бог, недостаточно. Мы должны полностью довериться Ему и жить в согласии с Его волей. В наш материалистический век очень легко нарушить эту заповедь, полагаясь на успех и комфорт нынешнего мира и забывая при этом о Боге, Который является Подателем всех благ.

II

«Не делай себе кумира и никакого изображения того, что на небе вверху, и что на земле внизу, и что в воде ниже земли. Не поклоняйся им и не служи им; ибо Я Господь, Бог твой, Бог ревнитель, наказывающий детей за вину отцов до третьего и четвертого рода, ненавидящих Меня, и творящий милость до тысячи родов любящим Меня и соблюдающим заповеди Мои».

Если в первой заповеди делается акцент на том, что Бог – единственный истинный

Господь и поклоняться нужно только Ему одному, то вторая заповедь сосредоточивает внимание на Его духовной природе. В Ин. 4:24 мы читаем: «Бог есть дух, и поклоняющиеся Ему должны поклоняться в духе и истине». Эта заповедь не запрещает использовать в религии скульптуры и живопись. Художественное мастерство прослеживается в постройке и святилища (Исх. 25:17-22), и храма Соломона (3 Цар. 6:23-26). В заповеди осуждается почтение и поклонение изображениям и кумирам. Оправдание, что мы не поклоняемся самим идолам, не уменьшает силу этого запрета. Идолам не только нельзя поклоняться, поскольку поклонения достоин исключительно Бог, но и изготавливать их не нужно.

III

«Не произноси имени Господа, Бога твоего, напрасно, ибо Господь не оставит без наказания того, кто произносит имя Его напрасно».

Поклоняющиеся истинному Богу в духе и истине будут избегать небрежного, непочтительного или неуместного употребления Его святого Имени. Они не будут богохульствовать. Третья заповедь не только предупреждает нас от упоминания Божьего Имени всуе, но также обращает внимание на то, что мы не должны произносить праздные слова (см. Мф. 12:34-37).

IV

«Помни день субботний, чтобы святить его; шесть дней работай и делай всякие дела твои, а день седьмой — суббота Господу, Богу твоему: не делай в оный никакого дела ни ты, ни сын твой, ни дочь твоя, ни раб твой, ни рабыня твоя, ни скот твой, ни пришелец, который в жилищах твоих; ибо в шесть дней создал Господь небо и землю, море и все, что в них, а в день седьмой почил; посему благословил Господь день субботний и освятил его».

Четвертая заповедь напоминает нам, что седьмой день, суббота, назначенный Богом для отдыха, уходит корнями в начало человеческой истории и является неотделимой частью недели творения (см. Быт. 2:1-3). Один лишь отдых от физического труда не означает полное соблюдение заповеди. Этот день был создан не для праздности и бездеятельности. Соблюдение субботного дня подразумевает воздержание от будничных дел с целью направить свои силы на более полезные и духовные занятия. Отдыхая от ежедневного тяжелого труда, мы посвящаем время тому, чтобы лучше понять характер и волю Бога, в большей мере оценить Его любовь и милость, а также более эффективно сотрудничать с Ним в служении духовным нуждам других людей. Это особое время, когда мы

можем встречаться с Богом, посещая Его Церковь (см. Лев. 23:3). Это для нас преимущество — один день в неделю забыть обо всем, что напоминает нам о грешном мире, и вспомнить

X

«Почитай отца твоего и мать твою, чтобы продлились дни твои на земле, которую Господь, Бог твой, дает тебе».

Исследовав наши обязательства по отношению к Богу, которые записаны в первых четырех заповедях, мы переходим ко второй скрижали Закона, которая раскрывает наши обязательства перед другими людьми (см. Мф. 22:34-40). До момента, когда дети входят в возраст моральной зрелости, родители являются для них представителями Бога. И это логично, что первым обязательством по отношению к другим людям должно быть уважение родителей.

VI

«Не убивай».

Правильное понимание наших отношений с людьми подразумевает, что мы должны уважать и ценить жизнь каждого, потому что она священна (см. Быт. 9:5, 6). Иисус глубже раскрыл значение этой заповеди, сказав, что всякий, гневающийся и оскорбляющий ближнего, также подлежит суду (см. Мф. 5:21, 22). Позже апостол Иоанн упомянул в этом же контексте и о ненависти (см. 1 Ин. 3:14, 15). Таким образом, шестая заповедь запрещает не только совершать насилие над телом, но и причинять вред душе человека, что часто приводит к очень тяжелым последствиям. ►

VII

«Не прелюбодействуй».

Кроме прелюбодеяния, этот запрет относится также к любому виду блуда и непристойности в поступках, словах и мыслях (см. Мф. 5:27, 28).

VIII

«Не кради».

Здесь мы видим учреждение права на владение собственностью. Это право должен уважать каждый человек. Восьмая заповедь запрещает любое действие, подразумевающее прямое или не прямое бесчестное завладение имуществом других людей. Фальсификация, сокрытие брака, ложные сведения о качестве товара, использование неправильных весов – все это также относится к краже.

XI

«Не произноси ложного свидетельства на ближнего твоего».

Лжесвидетельство всегда считалось серьезным преступлением против общества и подвергалось соответствующему наказанию. В Афинах за ложное свидетельство налагался огромный штраф. Если обвинение в этом преступлении было вынесено три раза, человек лишался гражданских прав. В Риме по закону двенадцати таблиц нарушителя сбрасывали с Тарпейской скалы. В Египте наказанием служило отсечение носа или ушей.

Эта заповедь Божьего Закона часто нарушается, когда характер или поведение человека представляется в ложном свете, неправильно интерпретируется

и очерняется за его спиной. Многие находят удоволь-

ствие, высказываясь о недостатках других, осуждая их мотивы и критикуя их действия. К сожалению, находится много людей, которые готовы слушать подобные обвинения. Всякий, искажающий каким-либо образом правду, виновен в лжесвидетельстве.

X

«Не желай дома ближнего твоего; не желай жены ближнего твоего, ни раба его, ни рабыни его, ни вола его, ни осла его, ничего, что у ближнего твоего».

Десятая заповедь касается мотивов и мыслей человека. Бог смотрит на сердце (1 Цар. 16:7), и Он обеспокоен не только поступками, но и мотивами, которые привели к этим поступкам. Эта заповедь свидетельствует о том, что мы ответственны перед Богом не только за свои поступки, но и за мысли. Человек может воздерживаться от прелюбодеяния только из-за наказания, которое за ним последует, однако в глазах Неба он может быть виновным как совершивший этот грех (см. Мф. 5:28). Кроме того, неправильные мысли приводят к злым действиям (см. Притч. 4:23).

Но мы не беспомощные рабы своих природных желаний и наклонностей. Внутри нас есть сила, сила воли, которая под руководством Христа может победить любое нечестивое желание и наклонность, «потому что Бог производит в вас и хотение и действие по Своему благоволению» (Флп. 2:13). Мы все можем в укрепляющем нас Иисусе Христе!

По материалам Библейского комментария АСД

**Кто такие вальденсы
и какой вклад они внесли
в Реформацию?**

**Что побудило Джона Уиклифа
еще в XIV веке начать борьбу
против беззакония, царившего
в Римской церкви? К чему
привели его усилия?**

Два чужестранца из Англии приехали в Богемию. Они написали две картины, на одной из которых был изображен кроткий Христос, въезжающий в Иерусалим в сопровождении скромно одетых учеников, а на другой – папская процессия с роскошно одетыми людьми. Ян Гус, зачитывавшийся на тот момент трудами Уиклифа, увидел эти картины. Какое впечатление они произвели на этого богемского проповедника?

Однажды в университетской библиотеке Мартин Лютер обнаружил латинскую Библию. Как это событие изменило мышление Лютера, который впоследствии начал движение, называемое Реформацией?

Что нам известно из истории о протесте князей на сейме в Шпейере в 1529 году? Как Реформация распространялась по всем странам Европы и как она повлияла на развитие этих стран?

**Эти и многие другие вопросы рассматриваются в книге
«Дорогами Реформации», которая издана на русском
и украинском языках.**

Узнать подробнее о книге
и заказать ее вы можете,
связавшись с нами:

**+380 (44) 425-69-06,
+380 (44) 467-50-72**

lifesource.com.ua

ГОСПОДЬ – мой покров!

«И сотворит Господь над всяким местом горы Сиона и над собраниями ее облако, и дым во время дня, и блистание пылающего огня во время ночи; ибо над всем чтимым будет покров. И будет шатер для осенения днем от зноя и для убежища и защиты от непогод и дождя»

(Ис. 4:5, 6).

Насколько важно в жаркий день найти место, где можно укрыться в тени. И больше всего мы это понимаем тогда, когда этого места поблизости нет.

В один из таких знойных летних дней мне пришлось пересекать границу, расположенную в степной местности. На километры вокруг не было ни одного дерева, которое давало бы хоть небольшую тень. С группой других людей я зашла на территорию границы. Вблизи не было ни одного здания, лишь несколько военных машин, которые служили пунктами паспортного контроля. У нас забрали паспорта и велели ждать. Нас не выпускали обратно и не разрешали идти дальше, пока не проверят документы. В нашей группе были пожилые люди, которым от жары стало плохо. Все начали искать место, где можно было бы укрыться от солнца. Неподалеку мы заметили небольшой навес, который давал тень. Спрятавшись под ним, все почувствовали облегчение. «Как хорошо, что в этой степи есть это спасение от жары!» – сказал пожилой мужчина.

Ты – покров мой

«Ты покров мой: Ты охраняешь меня от скорби, окружаешь меня радостями избавления»

(Пс. 31:7).

Псалмопевец Давид, который часто подвергался преследованиям и пережил в своей жизни много скорби, называл Бога своим покровом. Каким же образом Господь, будучи нашим покровом, защищает и охраняет нас от скорби?

«Бог мой – скала моя; на Него я уповаю; щит мой, рог спасения моего, ограждение мое и убежище мое; Спаситель мой, от бед Ты избавил меня!»

(2 Цар. 22:3).

Господь будет охранять нас, если мы уповаем на Него. «Ибо мы повергаем моления наши пред Тобою, уповая не на праведность нашу, но на Твое великое милосердие» (Дан. 9:18). Наша праведность не может защитить нас, поскольку «все согрешили и лишены славы Божией» (Рим. 3:23). Мы не можем надеяться на свои силы и мудрость. Господь по Своей милости избавляет нас от бед, и мы должны полагаться только на Него, если хотим получить Его защиту.

Покров истины

Христианская писательница Эллен Уайт говорит: «Покров истины – это единственный покров, под которым мы можем стоять в безопасности» (Медицинское служение, с. 87).

В Библии мы также встречаем подтверждение этой мысли: «Не удерживай, Господи, щедрот Твоих от меня; милость Твоя и истина Твоя да охраняют меня непрестанно» (Пс. 39:12). «Перьями Своими осенит тебя, и под крыльями Его будешь безопасен; щит и ограждение – истина Его» (Пс. 90:4).

Для того чтобы Бог охранял нас во времена скорби, нам необходимо иметь щит – истину – и знать, как его применять в случае опасности. 🕯

ДУХОВНЫЕ РАЗМЫШЛЕНИЯ

Что Библия говорит нам о том, что такое истина? «Все заповеди Твои – истина» (Пс. 118:86).

**«Правда Твоя – правда вечная,
и закон Твой – истина»**
(Пс. 118:142).

Здесь псалмопевец утверждает, что истиной является Божий Закон. Более того, он говорит, что «все заповеди» истинны. Поэтому если мы хотим, чтобы Бог охранял нас Своим щитом, то есть истиной, то нам необходимо знать и соблюдать все заповеди Божьего Закона.

В Новом Завете мы читаем слова Христа: **«Освятите их истиною Твоею: слово Твое есть истина»** (Ин. 17:17). Изучая Божье Слово и следуя его советам в нашей жизни, мы будем в безопасности. Истина, содержащаяся в Библии, будет указывать нам правильное направление. «Когда люди с испорченными греховными привычками испытывают на себе влияние Божественной истины, тогда Слово Божье просвещает и вразумляет их. Истина входит в сердце и нравственная сила, которая находилась под гнетом, оживает. Ум принявшего истину приобретает остроту и ясность» (Э. Уайт. Вести для молодежи, с. 244).

Если воин не умеет пользоваться щитом, то щит не сможет оградить его от стрел врага. Как же нам правильно использовать щит истины? «Тот, кто приобрел знание о Боге и Его слове на собственном опыте, имеет непоколебимую веру в Божественность Священного Писания. Он доказал,

что Слово Божье – истина, и он знает, что истина никогда не может противоречить сама себе. Он не проверяет Библию человеческими научными представлениями и идеями, но испытывает эти представления и идеи Библией как безошибочным мерилom» (Э. Уайт. Служение исцеления, с. 462).

Какие преимущества имеют те, кто хранит Божье Слово?

Бог призывает нас быть хранителями Его Слова: «Ты заповедал повеления Твои хранить твердо» (Пс. 118:4). Какими преимуществами обладают те, кто выполняет это Божье повеление?

● **«Блаженны хранящие откровения Его, всем сердцем ищущие Его. Они не делают беззакония, ходят путями Его»** (Пс. 118:2, 3). Божье Слово открывает нам наши грехи и побуждает прийти к Богу, искать Его всем сердцем и раскаяться перед Ним во всех наших проступках. Бог изменяет нашу жизнь, помогая нам ходить Его путями.

● **«На пути откровений Твоих я радуюсь, как во всяком богатстве»** (Пс. 118:14). Жизнь с Богом приносит человеку радость, которую не смогут заменить любые богатства.

● **«Откровения Твои – утешение мое, советники мои»** (Пс. 118:24). Божье Слово не только утешает, но и дает советы, как нам поступать в разных обстоятельствах нашей жизни.

● **«Буду говорить об откровениях Твоих пред царями и не постыжусь»** (Пс. 118:46). Бог дарует нам смелость проповедовать Его Слово перед другими людьми, даже высокопоставленными.

● **«Если бы не закон Твой был утешением моим, погиб бы я в бедствии моем»** (Пс. 118:92). Драгоценные обетования Божьего Слова помогают нам справиться с жизненными трудностями и пройти испытания, уповая на Бога.

● **«Я стал разумнее всех учителей моих, ибо размышляю об откровениях Твоих»** (Пс. 118:99). Размышления над Божьим Словом развивают наши умственные способности и способствуют достижению успехов в образовании.

● **«Я сведущ более старцев, ибо повеления Твои храню»** (Пс. 118:100). Молодые люди, не

имеющие жизненного опыта, могут черпать мудрость в Божьем Слове. Оно будет оберегать их от ошибок и направлять на правильный путь.

● **«Велик мир у любящих закон Твой, и нет им преткновения»** (Пс. 118:165). Бог дает нам в сердце мир, когда мы постоянно пребываем в Нем, размышляя над Его Словом.

● **«Я заблудился, как овца потерянная: взыщи раба Твоего, ибо я заповедей Твоих не забыл»** (Пс. 118:176). Если мы падаем на своем христианском пути, Бог поднимает нас, потому что мы не забыли Его Слово.

Это лишь несколько преимуществ, которые мы можем иметь, придерживаясь Божьих повелений. Изучая Библию глубже, вы найдете в ней много других благословений. Принимая решение в своей жизни следовать Божьему Слову, истине, мы избираем Господа своим Защитником. И тогда мы не будем бояться трудностей, испытаний и скорби, встречающихся на нашем пути. Нас не победит грех, потому что

БОГ – НАШ ПОКРОВ!

✠ Марина Становкина,
ответственный редактор журнала
«Знамения времени».

БЛАГОСЛОВЕННЯ ПОСЛУХУ

«А один із книжників, почувши їхню суперечку і побачивши, як добре Він їм відповів, підійшов і запитав Його: Яка заповідь є першою з усіх?» (Марка 12:28). Відповідь Христа була прямою та чіткою: «Перша є: Слухай, Ізраїлю: наш Господь Бог – єдиний Господь. І ще: Любитимеш Господа, Бога свого, всім серцем своїм, і всією своєю душею, і всім своїм розумом, і всією своєю силою. Це перша заповідь. І друга, подібна до неї: Любитимеш свого ближнього, як самого себе! Іншої, більшої заповіді від цих немає» (вірші 29-31).

Книжник сказав у відповідь: «Добре, Учителю, по правді відповів Ти, що Бог є один і немає іншого, крім Нього, і що любити Його всім серцем, усім розумом, усією душею, усією силою, і що любити ближнього, як себе самого, – це більше за всякі всепалення та жертви!» (вірші 32, 33).

Ця відповідь одного з книжників виражала його переконання й була неочікуваною для інших книжників та фарисеїв. Христос і цей чоловік з їхнього кола проголосили істину, яка засуджувала їхні традиції та дії.

Ісус, побачивши, що книжник зі сміливістю проголосив істину, не боячись незадоволених фарисеїв, сказав йому: «*Ти недалеко від Божого Царства! І ніхто не наважувався Його більше запитувати*» (вірш 34).

Божий Закон – це не десять окремих заповідей, одні з яких важливі, а інші менш важливі або можуть бути невраховані. Христос подає заповіді як єдине Божественне ціле. Розподілені на дві категорії – любов до Бога і любов до ближнього, – усі вони водночас об'єднані у священну цілісність. Ці два принципи незмінні й вічні, як і престол Божий. За допомогою них перевіряється характер людини та з'ясовується, виявляє вона послух чи ні. Люди, які підкоряються першому принципу, виявляючи любов до Бога, ділитимуться Божою любов'ю й з іншими людьми, виконуючи тим самим другий принцип. Вони не лише визнаватимуть істину, але й служитимуть Богові від усього серця. Щира любов до Бога є свідченням того, що в серці людини живе істина.

Утім, після гріхопадіння з'явився закон егоїзму. Він узгоджується з волею грішного людства. Тож коли Боже Слово звертається

до свідомості, нагадуючи, що існує воля Бога, то воля людини бажає йти власним шляхом, незважаючи на наслідки. Привабливість послуху згانیвив непослух Адама. Відчуття важливості послуху зникло. І тепер людина вважає, що якщо вона захоче, то слухатиметься Бога, якщо ні – не слухатиметься.

Христос прийшов на Землю для того, щоб показати приклад людству, як виявляти послух Богові. Він міг залишитися на Небі й звідти дати чіткі настанови для людини. Проте Він так не зробив. Ісус прийняв нашу природу й жив життям цілковитого послуху. У такий спосіб Він підніс і звеличив усе людство. Христос виявляв послух Богові, не лише словами, але й учинками шануючи Закон. Роблячи це, Він не тільки проголосив, що ми повинні слухатися Бога, але й показав на власному прикладі, як цього досягти.

Наша єдина гарантія – це померти для себе й повністю довіритися Христу. Нам слід постійно пам'ятати про реальність людської природи Христа. Перебуваючи в людському тілі, Він став нашим Заступником і Викупителем. Він прийшов як Людина, щоб виявити послух єдиному істинному Богові. Ісус прийшов, щоб явити Бога, відкрити Його наміри й здійснити План спасіння людства, щоб ми могли стати учасниками Божественної природи (див. 2 Петра 1:4). Стримуючи опір, який чинили грішники проти Нього, наш Спаситель жив досконалим людським життям. Він робив це для того, щоб ми також могли бути досконалими. Ісус бажає, щоб ми довіряли Йому в усьому: «Без Мене не можете робити нічого» (Івана 15:5).

Послух, який виявляв Христос, – це послух, якого Бог очікує від нас сьогодні. Це був послух Сина. Він охоче та добровільно служив Своєму Отцеві, виявляючи любов. Ісус проголошує: «Твою волю чинити, мій Боже, я хочу, і

Закон Твій – у мене в серці» (Псал. 40:9). Так само і ми повинні служити Богові. Наш послух має йти від серця, як у Христа. Якщо ми любимо Бога, нам не буде складно слухатися Його. Ми можемо не бачити шлях перед собою, але нам потрібно йти вперед із послухом, довіряючи Богові всі проблеми та наслідки.

Дотримуючись Божих Заповідей, ми маємо велику нагороду навіть у цьому житті. Якщо ми виявляємо послух, наше сумління не засуджує нас. Наші серця не ворогують з Богом, а навпаки, перебувають у мирі з Ним. *«Господній Закон досконалий, – він зміцнює душу. Свідчення Господа певне, – воно недосвідченого умудряє. Справедливі Господні накази, бо серце вони звеселяють. Заповідь Господа чиста, – вона очі просвітлює. Страх Господа чистий, – він навіки стоїть. Присуди Господа – правда, вони справедливі всі разом, дорожчі вони понад золото і понад безліч щирого золота, і солодші за мед і за сік цільниковий, – і раб Твій у них бережкий, а в дотриманні їх – нагорода велика»* (Псал. 19:8-12).

Той, хто відгукується на заклик Христа слідувати за Ним, відчуває любов Спасителя у своєму серці. Він вдячний Богові, Котрий покликав його «із темряви до дивного Його світла» (1 Петра 2:9). Він не може втриматися, щоб не розповідати про благодать, яку Бог рясно дарував йому. Люди, які добровільно виявляють послух Богові, у Святому Письмі названі *«рід вибраний, царське священицтво, святий народ, придбаний»* (1 Петра 2:9).

Еллен Уайт

Стаття була надрукована в *Signs of the Times* 25 січня 1899 р.

ВПЛИВ РЕФОРМАЦІЇ на сучасні суспільні процеси

Середньовічний соціум був структурованим із замкненими соціальними прошарками. Фактично спадковими були всі складові соціального статусу, зокрема й заняття – фах. Однією з небагатьох соціальних можливостей реалізувати власний професійний потенціал з XII століття став університет, де можна було здобути спеціальність лікаря, юриста або теолога. Окрім того, частина випускників мала змогу займатися викладацькою чи вчительською діяльністю.

Гуманістична філософія, поставши на схоластичній основі, виокремила індивідуальність із середньовічного станового колективізму, проклала шлях ідеям-концептам особистої свободи. Ці концепти знайшли своє вираження в Реформації, яку деякі вважають лише релігійним явищем Західної Європи, при цьому значно менше уваги приділяючи питанням становлення національних держав, появі класно-урочної системи, запровадженню обов'язкової початкової освіти.

Це і багато інших аспектів, як-от: етика праці чи технічний прогрес – були би просто неможливими без найголовнішого досягнення Реформації – перекладу Біблії національними мовами, що дало поштовх зазначеним явищам і процесам суспільного життя. Не слід забувати про те, що першим і справжнім реформатором був Ісус Христос, бо Він змінював серця, а Мартін Лютер, Жан Кальвін, Ульріх Цвінглі й інші діячі Реформації лише намагалися повер-

нути християнство до стандартів Слова Божого, записаного в Біблії.

Завдяки можливості читати Біблію зрозумілою для багатьох європейців мовою в XVI – на початку XVII ст. постало питання визнання свободи віросповідання, яка включала свободу говорити, друкувати, збиратися, тобто фактично повний набір сучасних політичних свобод. Поруч із цим саме Реформація підняла статус і роль помісної церкви як місцевої громади, заклавши в такий спосіб основу для становлення системи місцевого самоврядування. Українська соборноправність XVI – середини XIX ст. дещо схожа на самоврядність протестантської помісної церкви, а діяльність українських православних братств історики взагалі вважають чи не прямим впливом Реформації на українське суспільство.

Слід наголосити, що переклад Біблії будь-якою національною мовою закладав основу для становлення цієї мови як літературної. Наприклад, літературна англійська сформувалася завдяки публікації Біблії

короля Якова та творчості Вільяма Шекспіра, а українська літературна мова – завдяки перекладу Біблії Пантелеймоном Кулішем, Іваном Нечуєм-Левицьким, Іваном Пулюєм, а також творчості плеяди українських літераторів XIX – початку XX ст.

Завдяки становленню та розвитку національних культур стало актуальним питання створення й розбудови національних держав. Християнський універсалізм до певної міри сприяв цьому процесу. Він заклав спільні моральні принципи та стандарти життя, вимагав їхньої реалізації на місцевому й навіть особистісному рівні, незважаючи на підпорядкування протестантських церков світській владі.

Ідея загального священства віруючих, яку відстоював апостол Павло та до якої звернувся Мартін Лютер, повернула служінню Богові зміст і форму повсякденного життя християн, характерні для часів апостолів Ісуса Христа. Вона прибрала поділ на високі та низькі заняття, встановлений у середньовічному соціумі. Це надавало будь-якій не гріховній справі та роботі високого статусу праці для Господа, а з іншого боку – покладало значну відповідальність не лише за кожен вчинок, але й за думку та почуття.

Нагірна проповідь Ісуса Христа, як і все вчення Спасителя, набула глибокого практичного значення, а головне – постійного застосування. Усвідомлення невідворотності суду Божого для тих, хто чинить беззаконня, стало регулятором поведінки пересічних християн так званих протестантських країн на кілька століть. Це стало запорукою процвітання в усіх сферах життя зазначених суспільств.

Європейська світськість XX – початку XXI ст., з одного боку, викликана встановленням протестантських традицій поруч із католицькими, а з іншого – поширенням ліберальних ідей. Проте багато дослідників вважає, що саме зв'язок

протестантів зі світською владою та його поширення католицькими країнами у вигляді так званого легалізму спричинили світськість європейського соціуму. Щоправда, традиція поступово відсуває Біблію на другий план, тому рівень осмислення та розуміння правдивої віри знижується, а номінальна приналежність до християнської конфесії чи деномінації перетворюється на звичайне самовизначення. У поєднанні з ліберальною ідеологією, яка стирає межу між добрим і поганим, правильним і неправильним, дозволеним і недозволеним, це розділяє віру та спосіб життя, а також усамітнює людину в її релігійному житті, роблячи її відокремленою від Ісуса Христа.

Отже, Реформація людського суспільства, яка розпочалася у XVI ст., триває й сьогодні, її мета – звільнити суспільство від невігластва

шляхом вивчення та виконання Слова Божого. Як виявилось, це стосується всіх сфер особистого та суспільного життя людини в усіх його проявах, аспектах і нюансах. Особливістю Реформації є те, що вона відбувається й у середині людської особистості, і результати цього стають помітними лише тоді, коли людина застосовує їх на практиці. Саме тому рефор-

маційні процеси, проходячи набагато повільніше, ніж революційні, приносять значно позитивніші та конструктивніші результати, адже переходять від особистого через міжособистісний на суспільний рівень реформування як окремо взятих сфер, так і життя загалом. Окрім того, важливими є взаємні зв'язки, коли реформування однієї складової життя впливає на дотичні до неї, а тому врешті-решт Реформація торкається всього суспільного життя, приносячи позитивні зміни.

ОГ Андрій Гренишен,
кандидат історичних наук

ПРИЗНАКИ СУДЬБОНОСНОГО СОБЫТИЯ

Действительно ли наступит конец света? В каком году и в каком месяце придет Христос? Какие признаки свидетельствуют о близости конца?

Философ Артур Шопенгауэр справедливо заметил: «Когда мы молоды, нам кажется, что у нас еще все впереди. А когда достигаем старости, с опозданием начинаем понимать, что обладали лишь коротким мгновением». Еще вчера нынешний момент был для нас будущим, и вот он уже стал реальностью!

Историки пытаются дать объяснение прошлому, а экономисты – спрогнозировать будущее. Библия же – это Книга, которая дает правдивое объяснение прошлому, придает смысл настоящему и предлагает четкую картину будущего. Евангелие связывает будущее со

Вторым пришествием Христа, которое восстановит на Земле порядок и мир.

ДЕНЬ И ЧАС ПРИШЕСТВИЯ ХРИСТА

В Священном Писании мы читаем слова Иисуса: «О дне же том и часе никто не знает, ни Ангелы небесные, а только Отец Мой один» (Мф. 24:36).

Иисус ясно сказал о том, что о дате Второго пришествия Христа не знает никто, даже ангелы, только один Бог.

Средства массовой информации с большой долей скептицизма и иронии публикуют сегодня расписание «концов света» от различных предсказателей, пророков и даже некоторых ученых на ближайшие 25 лет. Сами же лжепророки делают медвежью услугу настоящему событию. Согласитесь, неужели наличие подделок доллара говорит о том, что такой валюты не существует? Скорее наоборот, существование подделок – доказательство того, что доллар – это реальность! Так же и свидетельства разных народов о всемирной катастрофе, хоть и обросли различными легендами и мифами, уверяют нас в неоспоримости факта приближения этого реального события.

Тогда может возникнуть вопрос: «Неужели нам ничего не известно о Пришествии Христа?» В Евангелии мы читаем слова Самого Христа: «От смоковницы возьмите подобие: когда ветви ее становятся уже мягки и пускают листья, то знаете, что близко лето; так, когда вы увидите все сие, знайте, что близко, при дверях» (Мф. 24:32, 33). Итак, мы не знаем точного дня Пришествия, но нам известны признаки последнего времени, наблюдая которые мы можем распознать, что Иисус при дверях!

ПРИЗНАКИ ПРИШЕСТВИЯ ХРИСТА

Однажды осенью, отправляясь в дальнюю дорогу на полгода, муж прощался с женой и давал наставления детям. Младшенький спросил: «Папа, когда ты вернешься?». Как маленькому ребенку объяснить, что точно неизвестно, когда это случится, и что возвращение отца

зависит от успешного продвижения дела? Отец сказал: «Как только растает снег и на деревьях появятся почки, а затем – листочки, знай, что вскоре папа вернется!» Он не назвал даты, но сказал о признаках, по которым можно определить день приезда отца.

Точно так же и Господь указал на признаки, своеобразные указательные столбы, по которым мы можем узнать, что Пришествие Христа – это не отдаленное в веках событие. Эти признаки записаны в 24-й главе Евангелия от Матфея.

1

ПУТАНИЦА В РЕЛИГИОЗНОМ МИРЕ

В Евангелии от Матфея 24:11, 24 написано: *«И многие лжепророки восстанут и прельстят многих... Ибо восстанут лжехристы и лжепророки и дадут великие знамения и чудеса, чтобы прельстить, если возможно, и избранных».*

По мере приближения к концу, по словам Иисуса, будет усиливаться путаница в религиозном мире. Появятся люди, утверждающие: «Я – Божественный Мессия! Только я могу вас спасти!». Они даже будут творить чудеса, выходящие за рамки физических законов. ●

За всю историю в мире существовало тысячи лжемессий, предлагающих альтернативу Пришествию Христа. Достаточно вспомнить Марию Дэви Христос: сколько доверчивых детских душ было искалечено! Почему? Не потому ли, что родители не считали нужным заглянуть в Вечную Книгу за советом? Ведь только Слово Божье способно спасти нас самих и наших детей от хитрой, разрушающей сатанинской лжи.

2

МЕЖДУНАРОДНЫЕ КОНФЛИКТЫ

Иисус продолжает: **«Также услышите о войнах и о военных слухах. Смотрите, не ужасайтесь; ибо надлежит всему тому быть. Но это еще не конец: ибо восстанет народ на народ, и царство на царство...»** (Мф. 24:6, 7). Вы скажете: «А что здесь особенного? Войны на земле были всегда, и начались они с того времени, как Каин восстал на Авеля». И вы будете правы. Но пристально посмотрите на историю, найдете ли вы там такую частоту войн и масштабы кровопролитий, как сегодня? Известный ученый

единенных наций, целью которой было сохранение мира во всем мире. Прошло более 70 лет, и мы осознаем, что и она бессильна прекратить военные действия и установить мир во многих горячих точках, поскольку этот мир отсутствует в человеческих сердцах. Михаил Генин как-то воскликнул: «Человек может все — именно это и пугает!»

Так, в XX веке в период Первой мировой войны было убито более 20 млн человек, в мировом конфликте были задействованы 33 страны. Во Второй мировой войне участвовали уже 72 страны и погибло более 50 млн человек. Ежегодно развязывается более 30 масштабных военных конфликтов — вот реальная статистика последних лет XX столетия. С 1945 года локальные войны и вооруженные конфликты унесли еще 30 млн жизней. В финансовом отношении потери составили 10 трлн долларов — вот цена человеческой воинственности.

По данным Красного Креста, за последние 10 лет в военных конфликтах погибло 1,5 млн детей. Кто-нибудь слышал о такой частоте войн и масштабах кровопролития в прошлых веках? На Земле, по данным ООН, в 2016 году насчитывалось более 65 млн беженцев. Иисус утверждает: «Люди будут издыхать от страха и ожидания бедствий, грядущих на вселенную» (Лк. 21:26). И действительно, страх и неуверенность перед будущим заставляют сегодня сотни миллионов людей дрожать в оцепенении.

Голод уже давно стал всемирной проблемой № 1. В результате роста населения Земли количество

3

ГОЛОД

«И будут глады...»

(Мф. 24:7).

Альфред Уоллес сказал: «Гениальный человеческий ум создал столько оружия, что можно содрать всю земную кору и превратить ее в комок пепла».

После Второй мировой войны в 1945 году была основана Организация объ-

потребителей увеличивается, а площадь посевных земель катастрофически уменьшается. Каждые две секунды на Земле вырубают один гектар леса, а площадь леса, уничтоженного за год, приравнивается почти к двум площадям таких стран, как Чехия или Австрия.

Мы привыкли жаловаться на плохую жизнь, но не знаем, что число людей, страдающих в мире от голода, на 2016 год составляло около 800 млн человек! Это каждый девятый житель Земли. Каждые пять секунд один ребенок в мире умирает из-за недостатка или отсутствия еды!

С другой стороны, по данным Продовольственной и сельскохозяйственной организации ООН (ФАО), ежегодно в мире портится приблизительно 1,3 млрд тонн продуктов, а это около трети продукции, предназначенной для питания. Такого огромного количества продуктов хватило бы, чтобы накормить большую часть голодающего населения планеты, подчеркивают авторы исследования. В странах Евросоюза ежегодно выбрасывают на свалку почти 90 млн тонн неиспользованных продуктов питания, причем 42 % из них выбрасывают частные домохозяйства, 39 % – предприятия-производители. Может, такое расточительство наблюдается только в богатых странах Запада? По подсчетам статистов, только городское население Украины в праздничные дни выбрасы-

вает продуктов почти на 930 млн гривен (это приблизительно 35 млн долларов). Такую картину продовольственного несоответствия мирового масштаба мы имеем сегодня.

4

ЗЕМЛЕТРЯСЕНИЯ

Следует отметить, что все вышеуказанные признаки на Земле существовали издавна, но именно их частота говорит о близости конца старого мира и наступления нового. Аналогичная ситуация и с землетрясениями. Христос предупреждает: **«И землетрясения по местам»** (Мф. 24:7).

Если за восемь веков – с 1000 по 1800 гг. – произошло 21 крупное землетрясение, то за 40 лет – с 1950 по 1990 год – 93 крупных землетрясения (по информации Британского союза научного прогресса).

По данным сейсмологов, в наше время ежегодно происходит 57 тысяч землетрясений разной амплитуды. Представляете, что происходит с земной корой?

На первое место по разрушительной силе и количеству жертв можно поставить землетрясение последнего века, произошедшее 28 июля 1976 года в китайском городе Тяньшань и унесшее около 800 тысяч жизней. 26 декабря 2004 года состоялось еще одно не менее бедственное землетрясение. Захватив многие страны Азии, оно нанесло сокрушительный удар по побережью Индийского океана, от Индонезии до Восточной Африки. Землетрясение силой 9,2 балла по шкале Рихтера вызвало огромное цунами и отобрало жизни у около 230 тысяч человек. Семь лет назад, 12 января 2010 года, землетрясение на Гаити стало

причиной смерти почти 232 тысяч человек, несколько миллионов остались без крова, была практически полностью разрушена столица Гаити – Порт-о-Пренс. Эту страшную статистику можно было бы продолжать до бесконечности. Однако важно другое.

Один человек, проживавший в большом городе, сказал, что настолько привык к завыванию пожарных сирен, что если бы пожар произошел в его доме, то он бы даже не проснулся... А может, существует духовная опасность того, что и наши глаза, и сердца привыкли к этим несчастьям? Может, мы беззаботно духовно спим, в то время как надвигается мировой пожар?

БЕЗНРАВСТВЕННОСТЬ

О допотопном мире в Библии сказано:

«И увидел Господь, что велико развращение человеков на земле, и что все мысли и помышления сердца их были зло во всякое время» (Быт. 6:5). Христос в Евангелии проводит параллель с теми временами: **«Но как было во дни Ноя, так будет и в пришествие Сына Человеческого: ибо, как во дни перед потопом ели, пили, женились и выходили замуж до того дня, как вошел Ной в ковчег, и не думали, пока не пришел потоп и не истребил всех, – так будет и пришествие Сына Человеческого»** (Мф. 24:37-39).

Наш век с точки зрения морали можно смело назвать веком разврата, поскольку то, чего раньше стеснялись, теперь активно пропагандируется! Рассадниками развращения и безнравственности являются особенно

города. Кто-то заметил, что самый первый сад создал Господь, а первый город построил Каин. Атеист Франсуа Вольтер писал: «Чем люди образованнее, тем они свободнее!». Но его последователи пошли дальше и сказали: «Чем люди свободнее, тем они образованнее!». В этом и состояла их гибель.

Французский писатель Антуан де Ривароль писал: «Образование – это нечто большее, чем набитый знаниями ум. Это наполненное любовью сердце». Поэтому все, чему учили в школах и университетах, – это не образование, а только способ получить образование. Без участия сердца образование превращается просто в способ получения предубеждений, только более высокого интеллектуального порядка. Кроме того, образование ума в сочетании с аморальным сердцем становится опасным оружием и открывает возможности для совершения все более изысканных преступлений.

И результат – «образования ума» с аморальным образом мышления – не заставил себя долго ждать. Со времени появления страшной чумы XX века – СПИДа – этой неизлечимой болезнью заболели более 60 млн

человек, из которых 25 млн – уже умерли. В настоящее время в мире живет около 40 млн человек с этим страшным диагнозом.

К сожалению, несколько лет назад Украина занимала первое место в Европе по темпам распространения СПИДа. По данным Министерства здравоохранения, в Украине официально зарегистрировано более 185 тысяч случаев ВИЧ-инфекции, а по данным ВОЗ – в два раза больше. Но самое страшное – это то, что все ждут чудо-вакцину от СПИДа, чтобы продолжать аморальную жизнь и в то же время быть здоровыми! Они хотят излечить тело, не исцеляя душу от разврата!

6

ОСНОВНАЯ ПРИЧИНА

Говоря о всех предыдущих признаках, Иисус отметил:

«Это будет, но это еще не конец».

Но когда Он говорил о последнем признаке, то сказал: **«И проповедано будет сие Евангелие Царствия по всей вселенной, во свидетельство всем народам. И тогда придет конец»** (Мф. 24:14).

Это конец старому, но начало новому! Конец греху и его последствиям: несчастьям, катастрофам, болезням и смерти! Думаете, это невозможно? Во времена Советского Союза считали, что атеизм и безбожие будут господствовать на территории бывшего СССР вечно. Но Бог буквально за считанные дни уничтожил систему, которая за 73 года репрессий погубила около 100 млн невинных людей! Бог не желает запугать нас событиями конца света, а наоборот, как написано в Евангелии от Луки 21:28:

«Когда же начнет это сбываться, тогда восклонитесь и поднимите головы ваши, потому что приближается избавление ваше».

ГОТОВИМСЯ ЛИ МЫ К ВСТРЕЧЕ С НАШИМ ТВОРЦОМ И ГРЯДУЩИМ ЦАРЕМ?

Когда-то реформатора Мартина Лютера спросили, что бы он делал, если бы знал, что завтра наступит конец света. И он спокойно ответил: «Я бы следовал своему распорядку дня». Не стыдно ли нам показать Богу свое расписание? Готов ли я встретить Христа, если бы Он пришел сегодня? Если сегодня я ЕЩЕ не готов, то завтра может стать СЛИШКОМ поздно.

Библия – не фаталистическая книга о разрушении и конце. Это Книга, которая сообщает о создании всего нового и совершенного, что приходит на смену старому.

ХРИСТОС ВОЗВРАЩАЕТСЯ – ВСТРЕЧАЙТЕ ЦАРЯ!

38 Игорь Корещук,
доктор богословия

ДЕСЯТЬ ЗАПОВІДЕЙ

Вих. 20:2-17

I

Я Господь, Бог твій, що вивів тебе з єгипетського краю з дому рабства. Хай не буде тобі інших богів передо Мною!

II

Не роби собі різьби і всякої подоби з того, що на небі вгорі, і що на землі долі, і що в воді під землею. Не вклоняйся їм і не служи їм, бо Я – Господь, Бог твій, Бог заздрисний, що карає за провини батьків на синах, на третіх і на четвертих поколіннях тих, хто ненавидить Мене, і що чинить милість тисячам поколінь тих, хто любить Мене, і хто держиться Моїх заповідей.

III

Не призывай Імення Господа, Бога твого, надаремно, бо не помилює Господь того, хто призиватиме Його Імення надаремно.

IV

Пам'ятай день суботній, щоб святити його! Шість днів працой і роби всю працю свою, а день сьомий – субота для Господа, Бога твого: не роби жодної праці ти й син твій, та дочка твоя, раб твій та невольниця твоя, і худоба твоя, і прихोдько твій, що в брамах твоїх. Бо шість день творив Господь небо та землю, море та все, що в них, а дня сьомого спочив тому поблагословив Господь день суботній і освятив його.

V

Шануй свого батька та матір свою, щоб довгі були твої дні на землі, яку Господь, Бог твій, дає тобі!

VI

Не вбивай!

VII

Не чини перелюбу!

VIII

Не кради!

IX

Не свідкуй неправдиво на свого ближнього!

X

Не жадай дому ближнього свого, не жадай жони ближнього свого, ані раба його, ані невольниці його, ані вола його, ані осла його, ані всього, що ближнього твого!

